

106

WIND RAIN & SUN

WIND RAIN & SUN
1000
1000

மீனும்பாழ் தலை.

பாரீஸ் சாகுந்தன.

இ ன வ.

மாண்புமிகு S. கோவிந்தாச்சாரி பிரதம மாணாக்கனாகிய

ராஜபார்ட் பார்லி மனமோஹன

T. V. மாணிக்க முதலியா

ரவர்களால்,

பாடல்களும், அதற் குரிய வசனங்களை

ஒருங்குசேர்த்து.

ப. கு. தாமோதர முதலியரால்,

சென்னை குளை,

தொண்டைமண்டலம் அச்சுபந்திரசாலைபிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905.

Registered Copy Right.

இதன் விலை

அரை-8.

மீனும்பாள் துணை.

இஃது

பம்பாய் பாரீஸ் கம்பெனியாரும்

சென்னை ஓமிந்து விநோத சபைக்குத் தலைவராகிய

ம-ரா-புரீ, தி. நாராயணசாமி பிள்ளை யவர்களும்,

N. S. மாணிக்கம் பிள்ளை யவர்களும்,

ஆலந்தூர் பாலவிவேகதானி கம்பெனியாரும்,

C. கன்னையா அவர்களும்,

இன்னும் பலவித கம்பெனியார்களும் நடாத்திவரும்

பாரீஸ் சாகுந்தள.

இவை.

ம-ரா-புரீ, S. கோவிந்தாச்சாரி பிரதம மாணுக்கனாகிய

ராஜபார்ட் பார்வா மனகோஹன

T. V. முாணிக்கமுதலியா ரவர்களால்,

பாடல்களும், அதற் குரிய வசனங்களை

ஒருங்குசேர்த்து.

ப. கு. தாமோதர முதலியரால்,

சென்னை சூளை,

தொண்டைமண்டலம் அச்சுயந்திரசாலையிற்

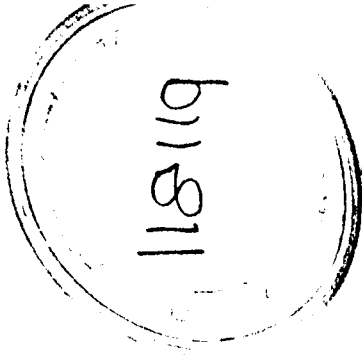
பதிப்பெனப்பட்டது.

இதன் விலை

1905.

அனா-8.

Registered Copyright.

5
மீனும்மாள் தலை.

ரிஜிஸ்டர் அரிவிப்பு.

இதனால் யாவருக்குத் தெரிவிப்பது யாதெனில்
க. அள்ளுவது, வருஷத்திற்கு ஒருமுறை, உடுவது ஆக
மூன்று, உடுவது - பிரிவினாற்றசொல்லிய, க-வது வித
யன்பிரகாரம் இந்த பாரிஸ் சாகுத்தளமென்னும் புத்
தகத்தை ரிஜிஸ்டர்செய்யப்பட்டிருக்கின்றமைபால்
என்று வந்திரவன்றி அச்சிடக்கூடாது அப்படி அச்
செய்யுங்களை மேற்கொண்ட அன்பு பிரகாரம் வழக்
கிடப்பதும்.

இப்படிக்கு,

ப. கு. தாமோதரமுதலியார்,

தேவி தலை
பார்ஸ் சாகுந்தள.

(1) சீன் தேவேந்திரன்-கபை.

பார்ஸ்-டர்ன்ஸ்-தாளம்-ஆதி-துரிதம்.

1 சரபதி சுருமாரனை சுரதலில் சகிரத பிரபாவகுண்
வாக்கியம் ருதுவசன சீரதிலோலா (ச)

நரபதியோர்புகழ் நாமும்பிரபேதா
நளினவஜீகா நருமணர்புதா
சரிசரிசா நிதநிதபா தபதபமா பமபமகா
மகரி கரிசஸாஸா ரிஸாநிதப மகரிநிஸா
தாதரிநிடதக நகதரிநிடதக திந்லங் திந்லந்தா
நிதிநிலானநிடநக தரிநிடதக தாதாதா தாதாதா
நலமார்வுலாச பலமார்வினாசு (கர)

தேவேந்திரன், வ-ம்.

கபையோர்களே நானிருக்கும்படியான சிம்மாசனமாகப்
பட்டது என்னை உட்காரசெய்யாமல் அக்கினிஜ்வால விசகின்
றது அதனை தெரிவிப்பீர்கள்.

சூரியன், வ-ம்.

தேவராஜா விஸ்வாமித்திரர் கொரோமான தலம் புரிகிருர்
அதனால்தான் அக்கினிஜ்வால விசகிறது.

தேவேந்திரன்-தரு.

நாமேமகமது-என்ற-வன்மெட்டு.

2 யாரைக்கொண் டிந்தகாரியம் செய்யலாம்
உலாசெய்வீர் தேவோ.

என்செய்வே ந்தந் கெவ்வாராயம் துன்புலையோ
ஏதோ என்மனம் வேம்பிவேம்பி ஆகக் கழுண்டாடுதே
வந்துக்கொள்வா ரொருவருய்யியே என வக்கச்செய்யா
[மல்]

பாரீஸ் சாகுந்தன்.

தேவேந்திரன், வ-ம்.

அந்த விஸ்வாமித்திரருடைய தவத்தை அழிக்கச் சக்தி
யுள்ளவர்கள் யாருகிலும் என்னிடம் தெரியுங்கள்.

வருணன், வ-ம்.

தேவராஜ விஸ்வாமித்திரருடைய தவத்தை அழிக்கவே
ண்டுமென்றால் நமது சபையிலிருக்கப்பட்ட ஸ்ரீரத்தினங்களை
க்கொண்டு அழிக்கச் செய்யலாம்.

தேவேந்திரன்-தரு-பாரீஸ்-தாளம்-ரூபகம்.

3 சபையோரே கேளீர் யான் சொல்வதை
சமயத்திலேயார் வுதவிசெய்வீர்

(சபை)

இதோ எனைவாட்டிதே என்செய்குவேன்

கௌசிகன் தவத்தை அழிப்பாருண்டோ

(சபை)

சொல்லிவிட்டாலே ஆவி செல்லுமினி

செய்வதேனே காண்கிலேன்

(சபை)

தேவேந்திரன், வ-ம்.

விஸ்வாமித்திரருடைய தவத்தை அழிக்க சக்தியுள்ளவர்
கள் இந்த தட்டிலுள்ள தாம்பூலத்தை எடுத்துக்கொள்வீராக

மேனகை-தரு, பாரீஸ்-தாளம்-ஆதி.

4 தேவ தேவரதியே நானே செல்குறேன் செல்குறேன்
சென்றிதோ வெல்குறேன்

(தேவ)

ஆவலாய் கௌசிகர் தம்மிடம் சென்றுயான்

ஆயாசமின்றி யவர் மாய வலையில்பட

ஐந்துவித ஆலிங்கணம் விரைதயாய்ப் புரியச்செய்வேன்

அன்றே தவம் குன்றும்படி ஆக்குவேன்

(தேவ)

மூவராகிலு மென் யாழ்ராகிலு மென்

மோகத்தால் கிக்குவார் யாகந் குலைந்திடவே

முன்றுவித தந்திரம் ல் ஈடுபடுகெய்து வந்திடவேன்

முன்னே எந்தன் சாமரத்தியம் காட்டுவேன்

(தேவ)

பாரீஸ் சாகுந்தன்.

மேனகை, வ-ம்.

தேவராஜ விஸ்வாமித்திரருடைய தவத்தை அழிக்க இப்
போது யான் செல்லுகிறேன்.

சபை, வ-ம்.

கல்யாண் கல்யாண் கல்யாண்

2) நீன் விஸ்வாமித்திரர் தவம்.

மேனகை-தரு, பாரீஸ்-தாளம்-ரூபகம்.

5 மாரணமீனையினால் வாடுரேன் மாதாநான்றே இன்றே

கார்மார் குழல் சோருதே காதல்மிக மீருதே

திரமன்றி வாடுதே தென்றல் புவி சீருதே

(பா)

இந்த நல்வனத்தினில் இன்னவருவோரைக் காணேனே
அந்தமிகும் வனத்திலே அங்குநிறுறை தோணேனே

இவ்விடத்தில் ஆதி-தாளம்-பாரீஸ்.

பாருமையா இதுவே நற்காலமே

பருவத்தில் கலந்தாஸல்லோ சகம்

சோருதென் ஆவியும் ஒழைவோ பாவிபும்

வாளிதூவுறான் மதன் மாவாளியினால்

(பா)

அச்சம்இனிமேல் என்னமோ வுன்னாசை சகியாள்

ஆவல்கொண்டேனின்றே என் அற்பமதாய்

எண்ணுதென்னை நிகழ்தாய் இணங்கிடாதே

இதோநானும் வுயிர்ப்பிடான் என்செய்வேனோ

எனின்னம் சுந்தர மலுனமதாய்

வாதாய்கண்மூடி கொள்ளாமல் சேருமினி

(பா)

விஸ்வாமித்திரர், வ-ம்.

வாருவாய் மாதே.

விஸ்வாமித்திரர், வ-ம்.

ஆறா என்னகாரியம் செய்துவிட்டால் தகால பரிய
ந்தம் செய்த தவமெல்லாம் பரமாய்கிட்டதே எனம் மதியா
லிப்படி தெரிந்திருந்தால் இப்பேர்ப்பட்ட காரியத்தில் பிரவே
சிக்கமாட்டாய்.

பாரி வு சக கு ந் த ன் .

மேனாகை குழந்தையை

விஸ்வாமித்திர சித்தில் காண்பித்தல்.

விஸ்வாமித்திரன் வம்.

சே! சே!! முன்செட்டி

(3) சின் சென்னை

அவ்யந்தன் தாண்டித் தரு-தானம்-ஆதி.

6 விநாயக மாரிதோ மேயுதே

அதிவேகமாக குறமா! ஹா!!

அதிவேகமாக மாரி மாரி காணத்திலுள் குறமா! ஹா!!

அது ஏற்கும்சென்றது என்னுள்சென்றான்

காணத்திலுள் காணோனே

கைகோருதினி மெய்வாடுதினி என் சாரதிபிடி குறமா!!

சுற்றினை எற்றினை துடிக்கவேகொல்லுகிறேன்

சுருக்குடன் செல்வாய் குறமா! ஹா!!

அவ்யந்தன்-தானம்-ஆதி

என்ன அதிசயம் ஒருமாளனை அழையச் செய்தினை

இதை ஒருரோடியினில் இன்றையான் விழச்செய்தினை

இனிரதமதை விரைவாகவே காணிக்கத்தி ஏகச்செய்தினை

சாரதிபாரிதோ வேகமாக்மாளனை தடுதொடையினை

பாபுதே இந்நகல் அம்பிஞல்கொலதவே வில்லுதனை

(4) சின் வைகாசி

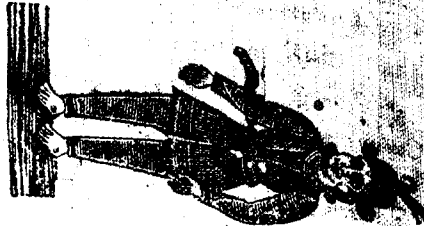
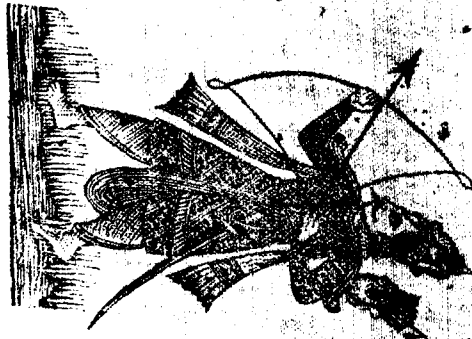
ரிஷி வம்

ச! ச! இது ஆலிரம், இது சாலை இதுதக்கொல்லினை

ண்டாம்! கொல்லவேண்டாம்! இதுதக்கொல்லினை

ருப்பைபோவெதுபோல் மருதாயினை இச்ச இதுமான்மேல் பர

ணத்தைபோட்டுக் கொல்லவேண்டாம்! கொல்லவேண்டாம்!

ஜயோ ; மிருதுவான இந்த இளமன்களுடைய உயிர்களெங்
கே தீட்சணமாயும் வசிகரணமாயும் விளங்கின்ற உம்மு
டைய பாணங்கள் எங்கே அந்த பாணத்தை அம்பருதானிக்
குள் போட்டுவிடும். புருவ வம்சத்தில் பிரம்மன்னைவர்கள் அடி
தம் வகிப்பது ஆபத்துக்குள்ளானவர்களைக் காப்பாற்றுகிறதற்
கே யொழிய குற்றமற்றவர்கள் அடிப்பதற்கல்லவா.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

தமது வாசாபின்படி பாணத்தை பிரதி ஹரம்செய்து வி
டேன் குற்றம் குற்றம்.

ரிஷி, வ-ம்.

புருவ வம்சத்துக்கு விளக்குவோன்ற நீர் இப்படிச் செய்
வது மிகநியாயமே இச்செய்கையானது புருவ வம்சத்தில் உதி
த்த உமக்கு மிகத் தகுதியாயிருக்கிறது ஆனால் இப்பேர்ப்பட்ட
நற்குணங்களோடு கூடிய சக்கிரவர்த்தியான ஒரு புதல்வனை
நீர் அடைவீராக.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

மஹா பாக்கியம்.

ரிஷி, வ-ம்.

இதோ மாலீனி நதிக்கரையில் எங்கள் குலக் குலபதியா
கிய கண்வமஹாரிஷியான ஆலிரமம் இருக்கிறது உமக்கு வே
றுகாரியத்துக்கு பாதகம்வராதபட்சத்தில் இந்த ஆலிரமத்திற்
குப் போய் அதித்யுஜை பெற்றுக்கொள்ளலாம் விக்கினமில்லா
மல் சரிவர நிறைவேறிக்கொண்டிருக்கிறதைக்கண்டு வில்லின்
நான் உராய்ந்து காய்விப்போன உம்முடைய புஜமானது எவ்
வளவு தூரம் பூமையைப் பரிபாலிப்பன்னிக்கொண்டிருக்கிற
தென்பதையும் நீர் அறிந்து கொள்ளலாம்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

வாமி உங்கள் குலக் குல இப்போழுது ஆலிரமத்தில்
இருக்கிறேன்.

விஷயம்.

அதிதிகளை பெருக்கி உபசரிக்கும்படி அவன் பெண்ணை
சுருத்தலுக்கு உட்படுத்திட்டு எவ்வளவு குருவானான் அவளுக்கு
இடைபூதசெய்திறேனெனவென்று துரத்தினம்பன்னிச் சந்தேச
விப்திக்கிறதற்காக மோமநீர் தந்தவனுக்கு போயிருக்கிறார் யான்
சென்று வருகிறேன் நீர் அவ்விடம் செலுயிர்.

அவ்வயத்தன், வம்.

சாரதி ரதத்தை கேட்கிறாமாக நுட்பம் புண்ணியமான ஆய்
மத்தைக்கண்டு நமமையப் பரிசுத்தப் படுத்திக்கொண்டோம்.

அவ்வயத்தன், வம்.

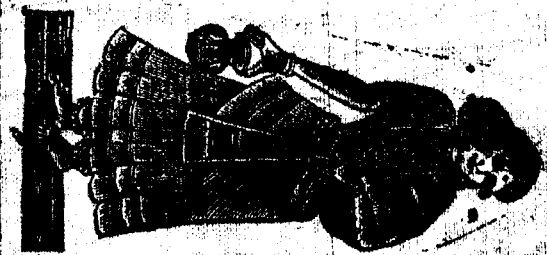
சாரதி ஒருவரும் சொல்லாமலே இது தபோதவனமெ
ன்று யான் தெரிந்துக்கொண்டேன் பார்த்தனாயா.

சாரதி, வம்.

அதெப்படி எங்குணை.

அவ்வயத்தன், வம்.

உனக்கு தெரியவில்லையா இதோ நான் விரிவளவகித்தே மர
ப்போந்துகொள்கிறேன் நீ வாரதாவிடத்தில் மரத்தடியில்
விழுந்து கிடக்கின்றனபார் இதோ ஒரு திடத்தில் கிடக்கும்
மணிபுங்கம்பழத்தை நகக்கிவிட்டுக் கொண்டு விளையுமிருக்கி
ன்றதுபார் இதோ மான்கொண்டைத் திரைக்கினை விளையுமிருக்கி
கேட்டு நகக்கினை அடிக்கமாட்டார்களென நம்புகின்றேன் பய
ந்து ஓடாமல் நின்றாகொண்டிருக்கின்றனபார் அவ்விடத்தில்
ணப்போகிற வழிகளில் எல்லாம் மரம் நிறைந்திருக்கின்றன
ரும் ஜலம் தாரதாரையா விழுந்திருக்கின்றனபார் அவ்விட
ரங்களில் விகித்த மரங்களில் மோகொண்டைத் திரைக்கினை
யும் ஊபக்கால் ஜலத்தால் அசைந்துகொண்டிருக்கின்றன
பார் மோமப்புகைபரல் மரத்தடியிலுள்ள நீர்மெல்லாம் மக்கிப்
போய்விருக்கின்றதுபார் அன்றியும் நிறங்களில் பிரகாசம் ம
ன்றுட்டிகளெல்லாம் இதோ நீர்ப்பலமாப் அங்குமிங்குமிருக்கி
திருத்துக்கொண்டிருக்கின்றன பார்த்தனாயா.

பாதிசாசுத்தன

சாரதி, வம்.

சல்லாம் தெரியவருகிறது

துஷ்யந்தன், வம்.

சேனைத்தலைவா இப்போது உன் ஆசிரமத்தருகில் வந்
துள்ளேனும் இங்கு கக்கசலியா துணைமம் மிருகங்கள் கிளை
பாராட்டும் மடலியா இத்திசைத்தலைவகிற்கும் ரிஷிகளை
ரண்போய் தெரிசித்துத் திரும்பிவருவதற்குள் குதிரைகளை
சல்லாம் தேய்த்து சித்தப்படித்திவை.

சாரதி, வம்.

அப்படி யோ செய்நேன்.

(5) சேனத்தலைவன்.

தயாவதிபிணை-என்ற-வன்னமெட்டு-தானம்-குதி

சாருத்தன-தரு.

மஹாவதிக்குண பாதரெலகையாய்
மனோரமியமாய் வருவீர்க்கணங்

தோழி.

பிரியசாருத்தலா சலம்வார்க்கவே
போகவேவருவோம் புகழினி.

சாருத்தன.

கிணைதமுருமாதலைநா மரம்புகுசெடிசுருக்கே
ஜலம்வாத் திடவே

தோழி.

வினரவுடன்கடப்பாய் பிரியநாயகியே
கிலாசமொழியார் சாருத்தலா

சாருத்தன.

தயாவதிகளே தாமதம்என்னடி
சரேலெனவே கருவியிரைவர்ப்

தோழி.

சமயயிதுவே நாம்பலருக்கடியே
சமரமாய்பெசியே போவோமடி

பாதிசாசுத்தன

சாருத்தன, வம்.

ஆழிசாருத்தன நந்தவனத்தில் புஸ்பித்திருக்கும் மூலக
னை பூரிப்போம் ஷாருங்கள்.

வதியாமேவறிமேதன்-என்ற வன்னமெட்டு.

சாருத்தன.

9 மலர்பறிப்போம்வாழீர் சகியாரே மகிழ்வாய்
மாவனமதில் மக்ஷகப்பரே ஷங்கீர்தமாய் சககையின் நிகழ்.

தோழி.

சிதராமல் ஒவ்வியாருமாலராக சேர்துநாம்
பரிப்போமே செல்லுவிர் தோழியரே
செழுமையான காவில் சேகிரமாகபின்றி.

(மலர்)

சாருத்தன.

மல்லிமுல்லை யிருவாசலி செண்பகமா
மலர்களும்.

தோழி.

மாதேநாங்கன்பரித்தீதோ வந்தோமே பாருயடி.
பிரியசாருத்தன வாழீய் பிரியமாக
ஜலம்பறப்படுவோ.

(மலர்)

அந்நியஸாயை-வம்.

சகி சாருத்தன அப்பர் கண்ணுவர் உன்பெரிசில் வைத்தி
ருக்கிற பிரியத்தைகாட்டிலும் ஆவிராமரங்களிடத்தில் அதிக
பிரியம்வைத்திருக்கிறாயென்று என்னுகிறேன் அதுவுந்தவிர
நாநனமாய் புஷ்பித்த மல்லிகைப் பூப்போல் மிருதுவான சரீ
ரத்தோடு கூடிய உன்னை இம் மரங்களின் பாதத்தில் ஜலம்வார்
க்க கட்டினையிட்டியிருக்கிற ரல்லவா.

சாருத்தன-வம்.

அடி தோழி அனருயா இச்செடிகளுக்கு தண்ணீர்
ற்றுகிறது தந்தையினுடைய கட்டளை என்பதுமட்டு மல்ல
யல்பாகளோ எனக்கும் என்னுடன் பிறப்புபோலாகிப் பூவந்தி
னிடத்தில் எனக்கு மிக்க நேசமுண்டாகிற தென்பதுகூட
குத்தெரியும்

துஷ்யந்தன்-வ-ம்-தனி.

இங்கு தழைதிலே தானே மனத்க்கு மிக்க ஆருதலுண்
டாகிறது கனிமணப்பென்மர் கிடைப்பாளென்று என் நினை
யத்தினால் தெரியவருகிறது நல்லது இங்கு என்னென்ன நடக்
கிறதே மறைவாக நின்றபார்ப்போம்.

சாகுந்தன-வ-ம்.

அடி தோழி என் மரவுரி கஞ்சகத்தைப்பிரியும்முத சற்
றேனும் இரக்கமின்றி இவ்வாறு இருக்கக்கட்டி யிருக்கிறான். நீ
யிதைச் சற்றே தளர்த்திவிடவாய்.

பிரியவந்தி-வ-ம்.

என்னை நோவதேன் தினந்தோறும் பெருகச்செய்கிற உன்
யெவனத்தை நொந்துக்கொள்.

துஷ்யந்தன்-வ-ம்-தனி.

10 மதியோ வதன மிவளியித்யோ கம
மயில்போல்கடைபாளவனை கூடமனம்
நாடுகின்ற மாவனமதில்

(மதி)

ஆரோ இவன் குயிலென மொழிபுகல்மாத
ஆஹா முனிவரின் மகளாமோ அரியேன்
இந்த அரிவை எனையு மிந்தசமயம்
ஆதரிப்பாளோ சுவயின்

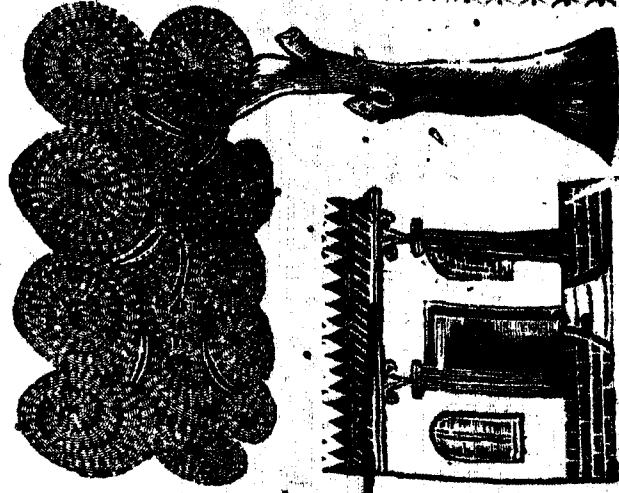
(மதி)

பாரிலுள்ளமாத் திரைக் கிணையல்ல
பார்த்தரியேனே புனைக்கிறேனே
பரிவாய்இந்த ஒருநினைம மதங்கிணையினால்
பாடிதே யினைக்கேரவே.

(மதி)

துஷ்யந்தன்-வ-ம்-தனி.

ஆ ! இந்த மரவுரியானது இந்தப் பெண்ணின் இளம்பி
ராயத்துக்குத் தகாததா யிருந்தாலும் இவளுடைய அழகைக்
குரைக்காமல் அதிகரிக்கும்படியே செய்கிறது பார் ஏனென்

றால் தாமரை மலரானது பாடுகொத்தால் குழும்படி இருந்தாலும் அழைகை குன்றாமல் யிருக்கிறது இவள் அழகை, மாரையொப்பிடலாமென்றும் இவள் அழகுக்கு யாரும் நிகரில்லை இவள் கூந்தலானது மேகத்தை ஒப்பிடலாரென்றால் மேகம் நீலமேக சாம்பல்வாணமாய் யிருப்பதால் அதுவும் நிகராகாது இவள் புருவத்திற்கு சந்திரனை ஒப்பிடலாமென்றால் தேய்வகுணமுண்டு இவள் புரவத்திற்கு தசரதச்சக்கிரவர்த்தி திருக்குமாரராகிய ஸ்ரீ ராமபிரான் கோதண்டத்திற்கு ஒப்பிடலாமென்றால் அதில் பதினாறுமணிகள் கட்டியிருப்பதால் அதற்கு நிகராகாது இவள் ஸ்தனத்திற்கு இரண்டு தங்ககலசங்களை ஒப்பிடலாமென்றால் கலசங்கள் பளபளப்பும் ஒரேநிமமாய் யிருப்பதால் யிவள்மார்பில் பச்சைநரம்புகள் படர்ந்திருப்பதால் அதுவும் நிகராகாது யிவள் யிருப்பதற்கு தாமரைக்கமலத்தை ஒப்பிடலாமென்றாலும் கமலம்பிரிவாய் யிருப்பதினால் அதுவும் நிகராகாது இவள் அன்னனடையும் அழகுபொருந்திய துடைய ம்பி ன்னல்கொடியும் மின்னலெரையும் கோத்தியே நேர்த்தியிவ்வொன்றி னிடைச்சேர என்மனமகவந்தது நானெழுது எனென்றால் இவள் மரவுரி அணிந்திருத்தான் அழகாய் யிருக்கிறது இயற்கையினால் அழகுள்ள உருவங்களுக்கு அழகில்லாத வஸ்துவும் அழகாவே யிருக்கிறதல்லவா.

சாகுந்தள, வ-ம்.

அம்மா நான் என்னை மரப்பிணம் மரப்பேணே யல்லவது யிக் கொடியை என்றும் மரவேன் இந்த வசந்தருவில் இம்மாமரமும் மல்லிகைகொடியும் ஒன்றோடொன்று கூட்டுறவால் இணைந்து தழவி விந்தையைபார்த்தயோ மல்லிகையின் புதுமலரானது இளங்காதலியையும் மாரின் இளங்கிதழானது அதற்கேற்றி ஆருயிரகாதலியும் போல இணைப்பற்றிருக்கின்றன.

யிரிவதை, வ-ம்.

அனுஷ்டியா சாகுந்தளபார்த்தனையா அகம்மா மரத்தோடிகும்நேர்த்தியை பார்த்தனையா.

அனுஷ்டியா, வ-ம்.

அடி யிரிவதை நான் பார்த்துக்கொண்டேன்.

யிரிவதை, வ-ம்.

அம்மா நீர் முகத்தகாலமுற்றும் நீர் அங்கே நித்தவேண்டும் ஏனென்றால் அதன் சமீபத்தில் யிருக்கையிற் அந்த மேகமரமானது ஒரு யிரடியோடு சேர்ந்திருக்கிறதாய்தோற்றுகிறது.

கம்-கம்-யிராரி-என்-ற-ன்னமெட்டு

பார்வச-தாளம்-ஆதி.

அஷ்டயந்தன், தனி.

11 இங்கென்கண்முன்னே நிற்குமிந்த மாநாசேனவ்வுலகமோ அரிபேன் ஆதமா ! நயா

ஏதுவாவும்மடமயி லிவள்நானே
எங்கும் நின்று பரிக்ஷிக்குமினே
ஏதென்கொல்லுவேன் மாதா யிவள் தன்னையே
மதனைப்படைத்தயிர்த வர்மமோ யாரறிஞவார் (இங்)

தாதுவாவும் சகவனந்தனி லேனே
தக்கினதே ஒயிலாதயேனே
ஏதுகாரணமோ யானரியேனிவள்
ஆரென அரிந்தியிவளும் அருட்டெழும்வந்துதினை (இங்)

தஷ்டயந்தன், வ-ம்-தனி.

சரி, இன்னம் இங்கே என்ன கமலத்தை உற்றுப் பார்ப்போம்.

அனுஷ்டியா, வ-ம்.

தோழி, யிரிவதை நான் சாகுந்தன் அந்த மல்லிகைகொடியை ஆவலோடு பார்த்துக்கொண்டு நிற்கிறேன் பார்த்தனை யா.

பிரியவதை வம்.

எனக்கு தெரியவில்லையே உனக்கு தெரிந்தால் சொல்லு?

அனுபவமாய் வம்.

இந்த கொடி மல்லிகை என்னும் மல்லிகைத் தோட்டிக்கு
நகுந்தமரம் கிடைத்திருக்கிறதுபோல் தனக்கு தகுந்த நாய
உன் கிடைக்கமாட்டாரா என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறான்.

சாகுந்தன், வ-ம்.

பெண்ணே இது உன் கிணைப்பு உன் உள்கருத்தை நியை
திப்போது வெளியிட்டதுபோலாயிற்றது.

துஷ்யந்தன், தானம், ஆதி-தனி.

12 நானுசரித்தபோலென்னுபதியும் பிரியமாக என்னையும்
எனை நாவெனோகாணேன் மாவனமதில்பிரியமாகவே என்னையும்
தெனமார்க்குமுலாள் மாது என்தியானமே கொள்ளாமறிந்திருள்
இவள்செய்வதெ நானே மாவனமதில் பிரியமாகவேஎனையும்
என்னுடனே பேச சிஞ்சினாறும் கொல்வதெல்லாம்விடாமலே
இவளின்பமுறும் பார்வை என்மீதில்தான் பிரியமாகளையும்
[கேழ்க்குறள்]

துஷ்யந்தன், வ-ம்-தனி.

ஓ! மனமெந் திடங்கொள் எனது கிட்டசேராத நெருப்
பென்று கிணைத்தாயோ அதுவே கடரொளி மாணிக்கமாய்விட்ட.
டது மீனமே திடங்கொள்.

நந்தவனத்தில்-சாகுந்தனைய-வண்ணோடிக்குதல்,
சாகுந்தன், வ-ம்.

ஓ! இந்த வண்டானது நம்மை மோதலுக்குறித்தே.

தாளம்-ஆதி.

- 13 கிட்டலந்துமோதுதடி எட்டினிடில் பாயுதடி
துஷ்டவண்டொனீதடி தோழியேளன்செய்துவேன்
கெட்ட கரும்பூச்சுதடி தா! தா!!
கேவெரக் காலுழி
சூருந் துணையிலையடி அண்டிஎன்னைக்கொல்லுதடி
கருகெட்ட வண்டிதடி சீ! சீ!!
மாரிமாரி பாயுதடி.

(கிட்ட)

சாகுந்தன், வ-ம்.

தோழிமாரே இக் கொடியவண்டு இழுந்து வந்து என்னை
வருத்துகிறதே நீங்கள் இதை சற்றே துரத்திவிட்டு என்னை
இதின் உபத்திரவத்தி ளின்று விடியிருங்கள்.

துஷ்யந்தன், வண்டை-தூரத்தல்-தாளம்-ஆதி.

- 14 சீ! செல்லுவாய் செல்லுவாய் செல்லுவாய் செல்லுவாய்
கொடியதருவண்டே
சேசே போவாய் கொட்களதாவாய்
சீக்கிரமாகயிவ் வனம்விட்டே
மாதர்கள் தம்மை வுபத்திரவம்செய்ய நீதியா
மோயின்று பேதைமாரை
வினகிசெல்லாவிடில் ஸின்பழிசாரும்
மாவனம்விடுத்து வேரிடம்செல்

(சீ)

துஷ்=வினக மடிவாய்பிளி

பிரி=அனு. சரியல்ல கொல்வது

துஷ்=வேதனை செய்வதாலே

பிரி=அனு. பொருளல்ல வழக்கிது

துஷ்=வினகி மிதைக்கொண்டிருக்கே.

(சீ)

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

துஷ்டரிக்கிரகம் செய் துவருகிற புருவம்ச மண்ணன் இ
பூமியை ஆண்டவருகையில் சூரியமத்தினுள் பேதையையா
பெண்களிடத்தில் துஷ்டதனம்செய்தவன் தாரடா?

அனுலுபாய, வ-ம்.

ஐயா, யாதொன்றும் பயமுறுத்தி எங்கள் பிரியமெய்யை
சாகுந்தனையை வண்டு அடித்துள்ளதன் அவன் விரண்டு பயந்த
விட்டான்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

மென்மேள உங்களுக்கு ஒரு குரைவு வந்து காப்பது
என்றையொத்தகடன் நீங்கள் அஞ்சவேண்டாம்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

உங்கள் தவத்திற்கு ஒன்ற விடைபுரியலாயே.

அனுலுபாய, வ-ம்.

எங்களுக்கு அபெக்ஷாம் ஒன்றிமிக்கியே.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

அதுதான்-சரி.

அனுலுபாய, வ-ம்.

இப்போது மென்மைதங்கிய அதிதிக்கிடத்தினால் எங்
கள் தவமெல்லாம் சரிவர நடந்துவருகிறது. ஐயா, உனக்கு நவ்
லவரவு கருகிறோம் அடி தோழி சாகுந்தன் சூகிரமத்திற்கு
சென்று அதிதி பூஜைக்கேந்த வண்டிவண்டி ஏறித்தக்கொன்
லோ! இங்கிருக்கும் நிலத்தை அதிதிக்கு உபயோகப்படுத்திக்
கொள்ளலாம்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்-தனி.

ச! தந்தரி மாரதனவன் எங்கையும் வருத்தவிரோடு
வண்ணமும் வருத்திக்கொண்டே யிருக்கிறான்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

தித்திக்கும் செந்தேன்கள் நீங்கள் அகத்துணர்ந்து முடி
மலர்ந்து இனிதபேசினதே! அதிதி பூஜையுடனும் பதினாறு
ந்கு அதிக பூஜைபெற்றதுபோல விரைவில்.

பிரியவதை, வ-ம்.

ஐயா, குளிர்ந்த நிழலுள் மரத்தின் கீழுள்ள மேடையில் நீர் தயவுசெய்து அமர்ந்து சிரமபிகாரம் செய்துக்கொள்ளும்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

தித்திக்குள் செந்தேன்களா நீங்களும் மரத்துக்கு ஜலம் ஊற்றி நீங்களும் களைப்புற்றிருக்குமீர் நீங்களும் அமருங்கள்.

சாகுந்தன், வ-ம்-தனி.

இதென்ன ஆச்சர்யம் நான் இவரை ஊட்டி உணர்த்தல் தவத்திற்கு முற்றுவதெடையாய் ஏன் மனது விசாரப்படுகிறதே.

அனுஸுயை, வ-ம்.

தோழி சகுந்தலா அதிதிகள் செல்லுக்கிணங்கி அவர்க்கு மரியாதை செய்வது நம்மை பொருத்தகடமை நீயும் இவ்விடத்தில் அமரு.

பிரியவதையும், அனுஸுயை, வ-ம்-தனி.

அனுஸுய இந்த அதிதி யாரா யிருக்கலாம்.

அனுஸுயை, வ-ம்.

இவரை பார்த்தால் ராஜவம்சமாய் யிருக்கலாம் விசாரிப்போம்.

அனுஸுயை-வ-ம்.

ஐயா, தாங்கள் யார் இந்த அழகுபொரித்திய சரீரத்தை ஆசிரமத்திற்கு வருவதின ஊண்டாகிய சிரமத்துக்கு உட்படுத்திடுக்கிறீர்.

சாகுந்தன், வ-ம்-தனி.

மனமே சஞ்சலப்படாதே உன் எண்ணத்தை உன் இன்னுயிர் தோழியாகிய அனுஸுயா வெளியிடுகோள்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

யான் புரவம்சத்தில் உதித்த அரசனால் தன்னுடைய தர்மநி காரியத்திற்காக நேமிக்கப்பட்ட நான் ஆசிரமத்தில் வாசம்செய்பவர் அவர்கள் தர்மகாரியங்கள் விக்னமன்றிநடாத்திவருகின்றனவா தெரிந்துக்கொள்ள இந்த தபோதவனத்திற் றுவந்திருக்கிறேன்.

அனுஸுயை, வ-ம்.

சாஹபடியானால் தர்மத்தை ஆசரித்து வருகிறவர்களு இப்பொழுது நான் உட்படுத்திவிட்டார்.

அனுஸுயை, வ-ம்.

அடி தோழி சாகுந்தன் அப்படி கண்வர் இந்தசமயம் இங்கேயிருந்தால்,

சாகுந்தன், வ-ம்.

அவர் யிருந்தால் என்ன ஆகுமென்கிறீர்கள்.

அனுஸுயை, பிரியவதை, வ-ம்.

இந்த அதிதிக்கும் தன் உயிருக்கு உயிரான வஸ்துவை கொடுத்து உபசரிப்பார்.

சாகுந்தன், வ-ம்.

உங்கள் மனதில் ஏதோ ஒரு எண்ணம் குழுகொண்டிருக்கிறதென்று காண்கிறது அதை நான் கேளேன்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்-தனி.

இப்போதுதான் இவள் மீது ஆசைவைக்க தாராளமாக இடமுண்டாயிற்று இன்னம் ஒன்று கேழ்ப்போம்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

அம்மா உங்கள் தோழிக்கு மனம்தவியாபாரம் உண்டா

தோழிகள், வ-ம்.

ஐயா, அதெல்லாம் ஒன்றும் இடையாத.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

ஆனால் ஜலக்கிரீடை முதலான கிள்கார விலைகளும் இடங் கொடுத்ததும் கந்தமூலாதிகளை புசித்து காலங்கழிக்கவேண்டிய இந்த வைகாணச விருதத்தை உங்கள் தோழி தனக்கு விவாகம் ஆகிரவரையில் அனுஷ்டிக்கப் போகிறாள்? அல்லது அழகிய கண்ணையுடைய இந்த மாது பாணிக் கிர்ஹணம்மான பின்னும் இந்த எதிரில் சஞ்சாரஞ் செய்துக் கொண்டிருக்கிற பெண்மண்களோடு கூட ஜீவகாலமெல்லாம் சஞ்சாரஞ்செய்யப்போகிறாள்.

பிரியவதை, வ-ம்.

ஐயா, தருமத்தை அனுஷ்டிக்கும் விஷயத்திலும் இவள் பராதினையா யிருக்கிறாள். அதனால் இவளுடைய தகப்பனார் கண்வர் தகுந்த வரணத்தேடி இவளைப் பாணிகிரஹணம் செய்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்றே பெத்தனித் திருக்கிறார்.

சாகுந்தன், வ-ம்.

அனுஸூயா நான் ஆகிரமத்திற்கு போய் பிரியவதை பண்ணுகிற பரிகாச வார்த்தைகளையெல்லாம் பூஜையை யாகிய அம்மை கௌதமியோடு சொல்லுகிறேன் பார்.

அனுஸூயா, வ-ம்.

தோழி சகுந்தலா நீ போவது நியாயமல்ல.

சாகுந்தன், வ-ம்.

என்ன காரணத்தினால் நீ என்னைப் பார்த்து நீ போவது நியாயமல்ல என்கிறாய்.

பிரியவதை, வ-ம்.

தோழி சகுந்தலா நாம் பேசிக்கொண்டபடி நீ இன்ன இரண்டும் மரங்களுக்குத் தண்ணீர் ஊற்றுகடமையிருக்கிறத அந்தாகடனை தீர்த்துவிட்டு போவாய்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

அம்மா ஏற்கனவே மரங்களுக்குத் தண்ணீர் ஊற்றினதினால் இந்தப் பெண்களைப் புற்றிருக்கிறாளென்று எனக்கு தெரிகிறது இதோபார் தண்ணீர்க்குடைத்ததைத் தூக்கினதால் இவள் இருதோள் பட்டைகளும் ஈழுவி இரண்டு உள்ளங்கைகளுக்கும் செகசச்சேவேலென்று செவந்திருக்கின்றன பார் இப்போதுகூடவே பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டிருப்பதனால் இவள் இரண்டு ஸ்னங்களும் மேலும் கீழுமாய் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன பார் இவள் அலங்காரமாக காலை அணிந்திருக்கிற சிரிஷி புஷ்பமான்னு கீழே விட்டால் ஒட்டிக்கொண்டு முகமெல்லாம் பொட்டுப் பொட்டாய் வியர்த்திருக்கிறது பார் கட்டியிருந்த தலைமயிர் அணிந்தபோது அவள் ஒரு கைகளால் சேர்த்து கட்டாததால் தலைமயிரும் அலங்கோலமாய் அகைகிறது பார் மேலும் அம்மா உங்கள் தோழி கொடுக்கவேண்டிய கடனை யதன் தருகிறேன் இந்த மோதிரத்தை பெற்றுக் கொள்ளும்.

அனுஸூயை, பிரியவதை, தார்க்கம்.

பாரீஸ்-தாளம்-ஆதி,

15 அனுஸூயை=ஆஹாயிவர் யார்

மாதே பிவாரிதான் மஹாராஜாவோ

அரியென்

(ஆஹா)

தோழி=ஆமாம் உண்மையே உண்மையே அனுஸூயா (ஆஹா)

துஷ்யந்தன்=எனில்மாதர்களே எனின்னம் சந்தைமமா

எனை மஹாராஜனென்று

சொல்லுவா ரெங்குந்தானே

(ஆஹா)

அனுஸூயை=மோதிரத்தை வாங்கவும்சரியா

பிரியவதை=சாகுந்தன் தீர்த்தாகடனைகடனை

அனுஸூயை=சரியா வாவாசுமரியே

சாகுந்தன்=அனுஸூயா யானென்னசெய்யலென

அனுஸூயை=ஓ! கந்தரியே இராஜாக்கு

உபகாரமே புரிந்தாய்

(ஓ! கந்த)

பார்வ் சாகுந்தன்.

இரண்டு தேழிகள், வ-ம்.

பிரியவதை, வ-ம்.

அனுஸூயா இந்த மோதிரம் பெய்வளவு நேரத்தியாயிருக்கிறது பார்த்தனையா?

அனுஸூயை, வ-ம்.

பிரியவதை யான் பார்த்தேன் இதின் மேல்புரத்தில் வெட்டியிருக்கும் எழுத்தைப் பார்த்தனையா?

பிரியவதை, வ-ம்.

அதில் என்ன இருக்கிறது?

அனுஸூயை, வ-ம்.

துஷ்யந்த மகாராஜாயென்று வெட்டியிருக்கிறது.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

அம்மா! நீங்கள் ஏன் யோசிக்கிறீர்கள் அது என்னுடைய மோதிரம் தான் நீங்கள் ஏதாக்கும் அஞ்சவேண்டாம்.

பிரியவதை, வ-ம்.

ஆனால் இது அரசனுடைய நிகையெட்டுப் பிரியதாகுதிரீர் சொன்ன வார்த்தையினால் இவன் கொடுக்கவேண்டிய கடன் தீர்த்துவிட்டது.

துஷ்யந்தன், வ-ம்-தனி.

நான் இவன் விஷயத்தில் நெகிப்பதுபோல் இவன் என் விஷயத்தில் நேசமாயிருப்பானா அப்படி சந்தேகப்படுவானேன் என் எண்ணம் நிறைவேருவதற்கு இடம் யிருக்கிறது மேலும் அவர்களிடம் நாம் பேசும் காலத்தில் அவள் கண்கள் பேசாவிட்டாலும் நாம் பேசுகிற வார்த்தை செவிகொடுத்து கேட்கிறாள் அதல்லாமல் நம்மை வந்துபார்க்கிறாள் இவள் என்ன சாடைகள் காண்பிக்கிறாள் பார்க்கலாம்.

பார்வ் சாகுந்தன்.

சாகுந்தன், வ-ம்.

என் இன்னுயிர்த் தொழிகள் நீங்கள் என்ன யென்ன செய்யச் சொல்லுமீர்கள் ஆவிரமத்திற்கு அனுப்புகிறீர்களா அல்லது என்ன தெரிவிக்கப்போகிறீர்கள்.

தோழிகள், வ-ம்.

அப்படி ஆவிரமத்திற்கு யேகலாம்.

பிரியவதை, வ-ம்.

அனுஸூயா தாமெல்லோரும் இவ்விடம் வந்து நேரமாய் விட்டது. நம்போகலாம்வாருங்கள்.

அனுஸூயை, வ-ம்.

பிரியவதை இந்த யிருக் குயிராள் அதிதிகு தெரிவித்து போவோம் வாருங்கள்.

தோழிகள், வ-ம்.

ஐயா! நாங்கள் வந்து நேரமாய்விட்டது நாங்கள் ஆவிரமத்திக்கு செல்லுகிறோம்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

ஹா! இதென்ன வெறுதலில் கோபம் கேழ்க்கிறதே கவனிப்போம் நம்மை சாணியை நேருடொண்டிதேயே தவனத்திற்கு வருகிறுப்போல் சாணிகிறது அவர்கள் இவ்விடம் வருவதற்குள் நாம் சேரிக் காண்போம்.

தோழிகள், வ-ம்.

ஐயா! தங்களுக்கு அதிதி யுகம் நிகழ்ந்த செய்பாதுய்யால் மறுபடியும் எப்போது பார்க்கப்போகிறோம் அதை, தெரிவிக்க எங்களுக்கு லஜைஜயாய்விருக்கிறது.

பாரீஸ் சாகுந்தள.

அவ்யந்தன்-வம்.

மருபடியும் இப்படி இந்த ஷர்த்தைத் தீர்த்துவிக்க வேண்டாம்.

தோழிகள், வம்.

அடி சகி சாகுந்தள, நீரம் ஆலிரமத்திற்கு போகலாய் வருவாய்.

சாகுந்தள.

அனுஸுயா இளங்குசுப்புல்லின் ஆசிரியை கர்ணனிடம் தானொன்று என் காலிலைத்தது அதை எடுத்துவிட்டு வருகிறேன்.

ஹை, வம்.

அனுஸுயா என் கறவுறி ஆடையிந்த மாருதானி முன்னில் மாட்டிக்கொண்டது நான் விவற்றை மெள்ள பெடுத்தி விட்டு வருமாவுடனானக்காக நீ சிறந்து காத்திருந்து உந்தகூட அழைத்துக்கொண்டு போவாய்.

அவ்யந்தன், வம்.

இவள் தவஜமானது எதிற்காற்றிருக்குமுன்னே சென்றும் அதில் காட்டியிருக்கும் மெல்லிடைபட்டு சிலையானது பிச்செல்வதுபோல் என் திரேகமாத்திரம் பிறைகளைக்காணும் பொருட்டு சென்றாலும் என் மனமானது அவள் பின்பற்று கிறதே.

(6) மாடலியன்-கீன்.

பாரீஸ்-தளப-ஆதி.

16 தண்ணிலவாமல் நின் வாடுறேன்

தாகத்தாலே தேடுறேன்

தவிமையாய் நின்ற கொந்தேனே

தருனத்தில் ஒருவரைக்காணேனே

பாழானவன் மானின் பின்போனான்

பாதங்கள் கொந்து பதைக்கிறேனென்று

மானின் போன வள்ளலுக்கானேன்

வர்மமே ஆஹா! கர்மமோ ஒதேஹா!

(தன்)

(தன்)

மாடவியன், வம்.

ஐயோ! வேட்டையில் பைத்தியம் பிடித்திருக்கிற இந்த ராஜனுக்கும் சிநேகிதனாய் பிருத்தும் நான் காசமாய் போகிறேன். அதுவும் தவிர மான்களும், பன்றிகளும், கரடிகளும், யானைகளும் இதுகளெல்லாம் கிட்டங் கட்டமாய் ஒடுகின்றன. இதுவு மல்லாமல் இலை உதிர்ந்திருக்கிறதனால் நிழலித்தராத மரங்களுள்ள கானகத்தின் விழியாய் வேணிற்காலத்தில் மத்தியானவேளையிலும் சுற்றித் திரியவேண்டியதாய் இருக்கிறதே கூரகுகள் உதிர்ந்து கிடக்கிறதனால் ருசிகேட்டு வெது வெதுப் பாய்க்கிடக்கிற மலையரு கருவிகளின் ஜலத்தா சாப்பிடவேண்டியதாய் இருக்கிறது. அதுவும் தவிர சுழலும்பாயல் குதிரை ருப்பில் கட்டப்பட்ட மரமிச்சையே. விசேஷமாய் வேலை யிலா வேளையில் சாப்பிடவேண்டியதாய் பிருக்கிறது பகற்காலத்தி லெல்லாம் குரையின்பின் ஓடி! ஓடி! என் தேகத்திற் றான மூட்டுகளெல்லாம் விட்டுப்போய் பிருக்கிறது இதுவுத் தவிர எனக்கு நல்ல நித்திரை கிடையாது ஒரு சுமயம் சந்தி நித்திரைசெய்தால் இந்தக் கண்டாள வேலுமக்கள் தங்கள் நாயகனோடு காட்டை வளைக்கிறதற்காகப் போடுகிற கூச்சம் இவ்வளவோடு நிரீக விஷயே. தன்னப் பிளவின்மேல் ஒரே சின்னப்பிளவை புரப்பட்டாப்போல் பிருக்கிறது. நேற்று இரங்க ளெல்லோரும் பின் தங்கிப் பிருக்கும் பொழுது நம்முடைய அரசன் வேட்டையாடிக்கொண்டே போய்க் காசிபார் ஆலிராம ததில் துணுந்து காஞ்சுநன் தன்னும் பெண்பாலை என் துற்பா க்கியத்தினால் கண்ட அதுபுதல் இராஜயத்திற்கு. போகவே ண்டுமென்றே என்னம்கிடையாது அப்படியிருக்கையில் நாம் இவ்விடமிருந்து கலங்குவதில் என்ன பயன் நமது இராஜயத் திற்கு செல்வோம்.

துஷ்யந்தன், வம்.

ஆ! மாடவியா என்உன் முகம்சோர்ந்து கருகிப்போயிருக்கிறது.

மாடவியன், வம்.

ஐயா! ஒருவன் தானே தன் கிரணினால் கண்ணை மூடிக் கொண்டு கண்ணில் நீர் வருவதென் யென்று கேழ்க்கிறவன்தான் கேழ்க்கிறீர்கள்.

ஷே, வம்.

நீர் இராஜ்ய காரியங்களை யெல்லாம் விட்டு விட்டு வேட்டை போல் அபாயமான இந்த காட்டி பிர தேசங்களில் இந்தமாதிரி திரிந்துக்கொண்டிருக்கிறீர். நானும் பிரதிகினம் காட்டுமிரு கங்களைப் பிடித்தொடர்ந்து பெருதால் என் துணைவர்களைக் கலாம் மூட்டுகின்ற பேயாய் இருக்கிறீர். தான் இராஜயத்திற்கு செல் வுகிறேன் தாங்கள் வருவதற்கு தடை என்ன.

ஷே, வம்.

தாங்கள் மனதில் ஏதோ நிரீகத்து போசித்தக்கொண்டே பிருக்கிறதுபோல் தெரியவருகிறது. பார்க் தெரிவித்த தெல் லாழ் காட்டில் அழுத அழுகைப்போல் வினாப் போய்விட்ட தென்று யோசிக்கிறேன்.

துஷ்யந்தன், வி.ம.

மாடவியா யான் போய்வந்த சங்கதி விசாரியாமல் வின் லார்த்தைகளைப் பேசுகின்றனை.

மாடவியன், வம்.

பேரிச்சம் பழத்தைத் தின்று தெளிப்பதுபோல நஞ் னுக்கு புளியம்பழத்தில் ஆசை உண்டாவதுபோல் அந்தப்பழத் திலிருக்கிற சிறந்த ஸ்திரீகளை அனுபவித்த உயர்க்கு சாட்சி யிறந்து வளர்ந்த இப்பெண்ணிடத்தில் ஆசை வந்திருக்கிறது.

துஷ்யந்தன், வம்.

நீ அந்தப் பெண்ணைப் பார்க்காததால் என்ன இம்மாதிரி பேசுகின்றனை.

மாடவியன், வ-ம்.

நீர்க்கட்டிவளைக்கண்டு மயங்குகிறபடியால், அவன் அழகுள்ளவனாய்தான் இருக்கவேண்டும்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

மாடவியா அவன் அழகை என்ன சொல்லுவேன்! ஒருவராலும் அனுபவிக்கப்படாத நிகரற்ற அழகுபொருந்திய இந்தப் பெண்ணை முகரப்படாது புஷ்பத்துக்கும், நகங்களால் கொய்யப்படாத தனிருக்கும், வச்சிர ஊசியால் செதுக்கப்படாத இரத்தினத்திற்கும், உருகொர்க்கப்பயிற் புதிதான தேனுக்கும் ஒப்பிடலாம் முன்னே நிகல் செய்த தவத்தின் பயனெல்லாம் ஒன்று கூடி உருவெடுத்ததுபோலிருக்கிற இக்கன்னிசையை அனுபவிக்கிறபிறகு பிரம்மதேவன் எந்த மஹானுபாவனை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறானோ எனக்குத் தெரியவில்லை.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

கிண்கிதா, நான் அதிகமாய்ச் சொல்லுவானேன்? இந்தப் பெண்ணினுடைய அவயவங்களெல்லாம் சரியாய் அமையும்படி பிரம்மதேவன் இவளைச் சித்திரத்தில் எழுதி, பிறகு உயிரைப் புகவிட்டாரோ அல்லது உலகத்திலுள்ள சுந்தரின் நாமரைப்பு முதலான அழகான வஸ்துக்களையெல்லாம் கருவியாகக்கொண்டு மனதினாலேயே இவளைக் கிருஷ்டித்தாரோ அல்லது நிகரற்ற இவளுடைய சவுந்தரியத்தையும், அப்ஸரஸ்திரி முதலான அழகிய பெண்களைக்காட்டிலும் மேலான அழகிய ஸ்திரீகளைச் கிருஷ்டிக்கத் திறமை வில்லாத பிரம்மதேவருடைய சக்தியையும் யோசித்துப்பார்த்தால் இந்தப் பெண்ணை இப்பிரம்மதேவன் கிருஷ்டிக்கவில்லையோ என்றும் நினைக்கவேண்டியதா யிருக்கிறது.

மாடவியன், வ-ம்.

அதெல்லாம் இருக்கட்டும்! இப்போது என்னபோகிக் கிறீர்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

மாடவியா யான் ஒன்றும் யோசிக்கவில்லை இன்றைய முன்றும்நாள் உபவாஸமிருந்து மறுநாள் பாரீஸை பண்ணப்போகிறேன் அன்றையதினம் சிரஞ்சீவியாகிய நீவந்து இருக்கவேண்டும் என்று மாதா ஸ்ரீ அம்மாள் உத்தரவு அனுப்பிவிருக்கிறாள் மேலும் இருஷிகள் உபத்திரவம் மேலும் மாதா ஸ்ரீ அம்மாளுடைய வார்த்தையும் தட்டக்கூடாது மாடவியா யான் செல்லுகைகவனிக்கவும்.

மாடவியன், வ-ம்.

அப்படியே.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

மாடவியா உன்னை மாதா ஸ்ரீ அம்மாள் பிள்ளைப்போல் பாவித்து யிருக்கிறார் அல்லவா அப்படியிருக்கையில் நீ இரகசியத்திற்குபோவாய் இருஷிகளுடைய காரியத்தை நான் செய்ய வேண்டியவனு யிருக்கிறேன் என்பதை தெரிவித்து மாதா ஸ்ரீ அம்மாளுக்கு புத்திரஸ்தானத்தி லிருந்து நடத்தவேண்டிய காரியங்களை யான் யிருந்து நடத்தினதுபோல் தயவுசெய்து நடந்துக்கொள்ளவேண்டும்.

மாடவியன், வ-ம்.

அப்படியே! தங்கள் சொற்படி நடந்துக் கொள்ளுமேன்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

மாடவியா நமது சயனங்களை அழைத்துக்கொண்டு சித்திரமாய் போய் சேரவேண்டுமே யான் சொல்லட்டீமா. மாடவியா இன்னுமொரு சங்கதி நான் போகிறது ருஷிகளின் பொருட்டே தெரியுமா.

மாடவியன், வ-ம்.

தாங்கள் சித்திரமாக சொல்லுங்கள் ருஷிகளுக்கிடையே சாகுந்தள எதிர்நோக்கியிருப்பார்கள்.

துஷ்யந்தன், வம்.

மாடவியா மருபடிபும் அதேமாதிரி நினைத்துக் கொண்
டனை யான் மனநிலைகளுடைய வளர்த்தையை தட்டக்கூடாதெ
ன்றே நான் தபோதவனம் போகிறேன் அந்த ருஷிகுமா
ரத்தி சாகுந்தள யிடத்தில் கிஞ்சிற்றேனும் பிரியமில்லை என்
பது உனக்குத் தெரியும் இதோ பார் நாகரீகம்போற் நாமெங்
கே! மான் பேசுகின்றோடு காட்டில் வளர்ந்து மண்மதவியாபாரம்
என்பது இன்னதென்றும் தெரியாத நாகரீக மற்ற பெண்ணை
இச்சிப்பெனென்று நினைக்கின்றனியா அப்படி எண்ணவேண்
டாம்யான் செல்லட்மொ.

மாடவியா, வம்.

அப்படியே செல்லுங்கள்? யானும் போகுறேன்.

துஷ்யந்தன், வம்-தனி.

என் பிராணநாயகியை மதுபடியும் பார்க்கிறதைக் காட்டி
லும் வேறு ஆறுதல்என்ன இருக்கிறது? ஆகையால் அவனைத்
தேடிப்போகிறேன். ஆகாசத்தில் ரூபியணைப்பார்க்க இப்போ
ழுது மத்தியான்காலம் வந்துவிட்டது. வெயிலோ அதிகமாய்
தகிக்கிறது இந்தச் சமயத்தில் சாகுந்தனை தன் தோழிகளோடு
மாலினீதிரத்தத்திலுள்ள லதாகிருஹங்களில் அநேகமாய் கால
த்தைக் கழித்துக்கொண்டிருக்கலாம். ஆகையால்; நான் அந்த
இடத்தையே நோக்கிப் பார்க்கலாம் இந்த இடத்தில் கா
ற்று என்ன சுகமாய் வீசுகிறது! மாலினீ நதியின் ஜலத்
துளிகளை வாரி இரைத்துக்கொண்டு செந்தாமரை மலர்களின்
சுகந்தத்தோடு வீசுகிற இந்த மந்தமானுத்தத்தைக் காணக்கண்
யால் நொந்துகிடக்கிற என்னை ஆணையவங்கலோடும் கட்டி
அனைத்துக்கொள்ளணம்போ. இருக்கிறது இதோ எதிரில்
தெரிநிற நீர் நொச்சியால் அழைக்கப்பட்ட லதாமண்ட பத்
தில் சாகுந்தள கட்டாயம் இருப்பாள். ஏனெனில் இதோ
இந்த லதாமண்டபத்தின் வாசற்படியிலிருக்கிற வெள்ளை மண்
லில் முன்புறம் உயர்ந்தும் நிறம்பப்பட்டிருக்கிற பின்புறம் அழு

ந்தியும் இருக்கிற காலடிகள் புதியப் தெரிகின்றன. ஆகையால்; நான் இந்த மரக்கிளைகளிலிருந்து நிறைந்துகொண்டு
பார்ப்போம் ஹா! எனக்கு சேர்த்திரை அக்தம் இப்பொழுது
நான் உண்டாயிற்று. இதோ! என் பிராண நாயகியானவள்
ஒரு பளிங்குக் கல்லின்மேல் புதுயங்களைப் பார்ப்பது அந்நேரம்
பித்துக்கொண்டிருக்கிறாள். அவள் சமீபத்தில் இரண்டோ
பிதளும் உட்கார்ந்து அவளுக்கு குபசாரம் பண்ணுகொண்டிரு
க்கொண்டிருந்தாள். இருக்கட்டும், இவர்கள் ஏதாந்மொய் பேசிக்கொ
ண்டிருக்கிறார்கள். சற்று, பொருத்தப்பார்ப்போம்.

சாகுந்தள, வம்.

அடி தோழி! நான் உன்மைய திரைகம் அண
யாய் வீசுதடி என்னைச் சயிக்கவில்லையே.

(7) சாகுந்தள, நந்தவன-சின்

சாகுந்தள, விரகவேதனை-பாரீஸ்-தாளம்-ஆதி.

17 இனி ஏதுநான் செய்குவேனே

எழில் பாங்குமார்களே

எனதிருக்கையும் அனலாக வீசுதடி.

(இனி)

கனிபோல் மொழியும் குளருதிவ்வேனே

கண்களிரண்டும் சேருதே.

இதன்கருத்தரிவே வென்செய்வேனேதோழியே (இ)

சரியாகுமோ நான் பிடுங்கியும்கூடு

சகியெனென்செயவேனே இதைஎன்

சரீரம்வெளுத்தும் குறைவாகுதடி.

(இனி)

அனுஸூயை, பிரியவதை, வம்.

அம்மா! தோழி, நான் இனிவரும் நாளில் நிறைய வீசு
வது என்னைச் செய்குவேனாம் இருக்கிறது.

சாகுந்தள, வம்.

பிரிய சகிகளே; எனக்கு, நீங்கள் வருந்தி வீசுவதினால்
பயனென்ன.

துஷ்யந்தன், வ-ம்-தனி.

அழகிய இந்தச் சரகுந்தனைக்கு திரேகம் மிகவும் அசௌக்கியமாய் இருக்கிறதாகத் தெரிகிறது இது வெய்யிலில் போனதினாலோ அல்லது காம நோயினாலோ என்று எனக்குச் சந்தேகமாயிருக்கிறது அதைப்பற்றி யான் சந்தேகப்படுவானேன் எனெனில் இவள் ஸ்தனங்களில் விஸமிச்சை யோவைத்துக்கட்டி இருக்கிறது கையில் போட்டிருக்கிற தாமரைச் சரண்டால் செய்த கங்கணமும் துவண்டு தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறது இம்மாதிரி நிலைமையில் கூட இவள் சரீரம் மிகவும் அழகாயிருக்கிறாள் கிரீஷ்மகாலத்து மத்தியான வெயிலிலும் காமநோயும் சிறிது பெண்டுகளுக்கு உஷ்ணத்தை உண்டென்னி அசௌக்கியத்தைச் செய்கிறதாயிருந்தாலும், கிரீஷ்மகாலவெயிலானது இந்த மாதிரி பெண்டுகளுடைய அழகைக் குறைக்க மலிருக்கிறதில்லை.

பிரியதைவதை, வ-ம்-தனி.

அடி! அனுஸுயா, இராஜரிஷியைக் கண்ட நாள் முதல் நமது தோழியாகிய சாகுந்தன நோயால் திரேகமெவ்ந்து அவஸ்தை படுகிறாள் அடி அனுஸுயா ஒரு சமயம் அவர் நிமித்தம் இவளுக்கு காமநோய் வந்திருக்கலாமே.

அனுஸுயை, வ-ம்.

அடி! தோழி, பிரியவதா நானும் அவரால் தான் வந்ததென்று யோசிக்கின்றேன். இப்போது நமது தோழியாகிய சாகுந்தனை மனதில் என்ன எண்ணங்கொண்டு யிருக்கிறாள் என்று, தெரிந்துக்கொள்வோம்; வா!!

துஷ்யந்தன், வ-ம்-தனி.

வெய்யிலுள்ள சூரியன் தவத்தைச் சொல்லுகிறான். எனெனில், இவளுடைய கண்ணங்கள் மிகவும் ஒட்டிப்போயிருக்கின்றன, இருமார்புகளும் தளர்ந்துப்பாயிருக்கின்றன; இப்படி முன்னருந்ததைக்காட்டி வும் மிகவும் மெலிந்திருக்கிறது தோள்பட்டி

டைகள் மிகவும் சரிந்திருக்கின்றன, தேகமெல்லாம் வெளுத்துப்போயிருக்கிறது. இம்மாதிரி காமநோயால் வருந்துகிற இந்தப் பெண்ணைப்பார்த்தால் அலகோலமாய் யிருக்கிறாள். அதுவுமல்லாமல் மரத்தினுடைய இலைகளெல்லாம்காய்ந்து வெளுத்து மந்த மாருதம் விசுவதனால் துளிர்க்கும் தருணத்தி விருக்கிற மல்லிகைக் கொடியைக் காண்டதுபோல் மனதுக்கு வீருத்தமும், சந்தோஷமும் உண்டாகின்றன.

அனுஸூயை, வ-ம்.

அம்மா, சாகுந்தள நாம் மன்மத வியாபாரம் இன்னதென்றும் தெரியாதவர்களல்லவா மேலும் காமநோயால் வருந்துகிறவர்களுடைய நிலைமப்பற்றி இதிகாசங்களில் எப்படி வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ. அதைப்போல், உன்னுடைய திரேகநிலமை எங்களுக்கு தெரிகிறது. உன்னுடைய திரேகநிலமையை அச்சமில்லாமல் தெரிவிக்கவேண்டும் ஏனெனில் வியாதி யின் உண்மை தெரியாமல் கிசுகிசுப்பதே ஆகதல்லவா,

சாகுந்தள, வ-ம்-தனி.

நமது ஆசை தலைமட்டங் கொண்டுபோகிறது நமது தோழிகளுக்கு உபயோகித்து விடலாம் என்னசெய்யப் போகிறாள் பார்ப்போம்.

சாகுந்தள, வ-ம்.

நான் படுகிற வருத்தத்தை உங்களோடு தெரிவிக்காமல் யாரோடு தெரிவிக்கப்போகின்றேன் அரசனைக்கண்டது நான் முதல் எனக்கு அதுவே தியானமாய் நானுக்கு நான் இளைத்து போகிறேன்.

பிரியவதை, வ-ம்.

துளிர்ந்த மல்லிகைக்கொடியை அணைத்து தேமா மரத்தைத் தவிர வேறு எந்த மரம்தான் பாதுகாந்தது?

அனுஸூயை, வ-ம்.

அடி பிரியவதை அவர் எங்கேயிருப்பார்?

பிரியவதை, வ-ம்.

எவர் எங்கே யிருப்பாரோ!

சாகுந்தள, வ-ம்.

அடி சகி அனுஸூயா நான் எப்படி யாகிலும் அந்த அரசனை அடையும் விதம் நீங்கள் செய்யா விட்டால் நான் வன்மையாக என் உயிரை விட்டுவிடுவேன்.

அனுஸூயை, வ-ம்.

அடி பிரியவதை இதற்கு என்ன யோசனை.

பிரியவதை, வ-ம்.

அடி அனுஸூயா தோழியாகிய சாகுந்தளை அந்த ராஜ்விடத்தில் தனக்கிருக்கும் ஆசையைக்குறித்து ஒரு கவி எழுத்திடும் நாம் அவரைத்தேடி கொடுக்கலாம். அப்போது, தான் இந்த என்னம் நிரைவேறும்.

சாகுந்தள, வ-ம்.

நான் சற்று யோசித்து சொல்லுகிறேன்.

அடி, வ-ம்.

அடி அனுஸூயா எனக்குத் தெரிந்தமட்டும் பாடுகிறேன். என்னை அவர் எங்கே வெருத் விடுகிறாரோ.

துஷ்யந்தன், வ-ம்-தனி.

அடி மயந்த பெண்ணை எவன் உன்னை அலட்சியம் பண்ணுவானென்று நீ யுஞ்சுகிறாயோ அவன் உன்னை எப்பொழுது சேருவேனென்று காத்துக்கொண்டு இதோ நிற்கிறேன். உலகத்தில் ஒருவன் சிதேவியை விரும்பினால் அவனுக்கு அவன்

கிடைத்தாலும் கிடைப்பான் அல்லது கிடையாமல்போகும்
போய்விடுவான் சிதேவியே ஒருவனைத்தேடிப் போகும்பட்சத்
தில் அவளுக்கு அவன் கிடையாமலிருப்பான்?

பிரியவதை, வ-ம்.

அடி சாகுந்தள ஏன் நீயே உன்னைப்பற்றி இகழ்ந்து பே
சிக்கொள்ளுகிறாய் உலகத்தில் யாராவது ஒருவர் நன் தேகத்
துக்கு செளக்கம் ததைக் கொடுக்கும் சரத்கால சந்திரிகையை
துணியால் மறைத்துதுடிப்பாரா.

சாகுந்தள, வ-ம்.

பிரியவதை தங்க ளிஷ்டப்படி கவி எழுதுவதற்கு எதில்
எழுதுவது.

பிரியவதை, வ-ம்.

அடி சாகுந்தள உனது சுண்ணெரிவந்தத்தால் கண்களில்
யுட்டுயிருக்கும் மையைத்தொட்டு எழிதவிடு.

சாகுந்தள, கவி.

18 உன்னிதயம் நீயேன் வுன்னிடத்தே காமமுற்ற
என்னுருப்பை எல்லாம் பிதக்குகிறான் இரக்கமிலுனா
மன்னனும் இரவுப்பகலும் வதக்குகிறான்
மன்னவனே மாரன்வருந்து

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

நாம் அவர்கள் அரிகில் செலுதுவேம்.

பிரியவதை, வ-ம்.

ஹா! கும்பிடப்போனதெய்வம் குருக்கே எதிர்த்தாற்ப
போல் தாங்கள் வந்துவிட்டீர் இதனைப் பெற்றுக்கொள்ளும்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்-தனி.

ஹா! இப்போதுதான் என் மனது திடமாயிற்று அரி
கில் தாராளமாய் செல்லலாம். மெலிந்த தேகத்தையுடைய பெ
ண்ணே மன்மதன் உனக்கு தொந்தரவு செய்கிறான் இப்போ
முது என்னையும் தகித்துக்கொண்டு யிருக்கிறான் பகற்காலமா
னது சந்திரிகையை ஒளியை மயங்கச்செய்து அது இருக்கிற
இடம் தெரியாமல் செய்துவிடுகிறது ஆனால் அல்லிக்கொடியை
வாழ்வதங்கமாதலும் செய்கிறது பார்.

பிரியவதை, அனுஸூயை, வ-ம்.

எங்கள் பிரியமுள்ள ஆரியரே எங்கள் பேரில் தயவுசெய்
ந்து இந்தக் கல்லின்மீது அமருங்கள்,

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

அம்மா நீங்களும அமருங்கள், யானும் அமர்த்தேன்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

நீ வருத்தப்பட்டு எழுந்திருப்பதை நிறுத்து! பெண்ணே,
உன்னுடைய அங்கங்களிலெல்லாம் நீ படுத்திருக்கிற படுக்கை
யின் புஷ்பங்க ளெல்லாம் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன. மே
லும், நீ அணிந்திருக்கும் தாமரையின் தண்டுகளெல்லாம், அதி
வ்ஷ்ணுமாயிருக்கிற உன்னுடைய திரேகங்களின்மீது வாடி வித
ங்கி, அவைகளுக்கு வாசனைகூயக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்
தெனது. இப்படிப்பட்ட திரேகங்களை ஆயாசத்துக்குள்ளாக்கி
எனக்கு நீ உபசாரம் பண்ணுவது சரியல்ல!

அனுஸூயை, வ-ம்.

அடி பிரியவதை நாம் இவ்விடம் யிருப்பது அனுகூலக்
லஜையா யிருக்கும், நாம் அந்தப்படிமம் போடுவோம்.

பிரியவதை, வ-ம்.

அடி அனுஸூயா போகலாம் வருவாய்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

பார்த்தவர்களின் மனதை மயக்கும் கண்டியுடைய பெண்ணே, என் மனதைவிட்டு நீங்காதிருப்பவளே, உன்னைத் தவிர வேறு ஒருவரையும் நினைக்காத என் மனதை நீ வேறாக நினைத்தாயானால், ஏற்கெனவே மனமதனுடைய பானத்தால் அடிபட்டு நொந்திருக்கிற நான் மறுபடியும் அதைத் துன்பத்தை யடையலாவேன்,

பிரியவதை, வ-ம்.

அடி அனுஸூயா, இதோ இந்த இளமன்குட்டியானது மனவருத்தமூற்று, மிரள விழித்து இங்கும் அங்கும் தன் தீயைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறது. நாம் போய் இதை அதன் தாயினிடத்தில் கொண்டுவிடுவோம் வா!

சாகுந்தள, வ-ம்.

தோழிமாரே என்னைத் துணையின் நிதனியாய்விட்டும்போகிறீர்கள் இருவரில் ஒருவர்போலாகாதா.

அனுஸூயை, பிரியவதை, வ-ம்.

உலகத்துக்குள்ளேயே தியாயிருக்கும் அரசன் உன் சமீபத்தில் இருக்கும்போது உனக்கென்ன பயம்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

நீ வருத்தப்படுவதை நிறுத்து பெண்ணே உனக்கு வேண்டிய உபசாரங்களைச் செய்கிறவன் உன் சமீபத்திலேயே இருக்கிறானே குளிர்த காற்றுப் படும்படி விசை உன் கிரமத்தைப் போக்கடிக்கட்டுமா? அல்லது அடி, அழியை கண்களுடையாளே, தாமரை மலர்போல் சிவந்த உன் இரண்டு பாதங்களையும் என் மடியில் வைத்து உனக்கு கிரமம் தீரும்படி பிடிக்கட்டுமா?

சாகுந்தள, வ-ம்.

நான் மரியாதை செய்யவேண்டியவர்களை எனக்கு மரியாதை செய்யும்படி செய்து என்னை அபராதத்துக்குள்ளாக மாட்டேன்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

பெண்ணே நீ தெரிவித்த வார்த்தையினால் என் கிரமபரிசாரம் தீர்ந்துவிட்டது. என்பிராணஞாயகி உன்னுடைய தீரோகத்தை மெலிந்துபோகும்படி செய்யவேண்டாம் எனக்கு முத்தம் கொடுப்பாய் என் கண்ணே!

சாகுந்தள, வ-ம்.

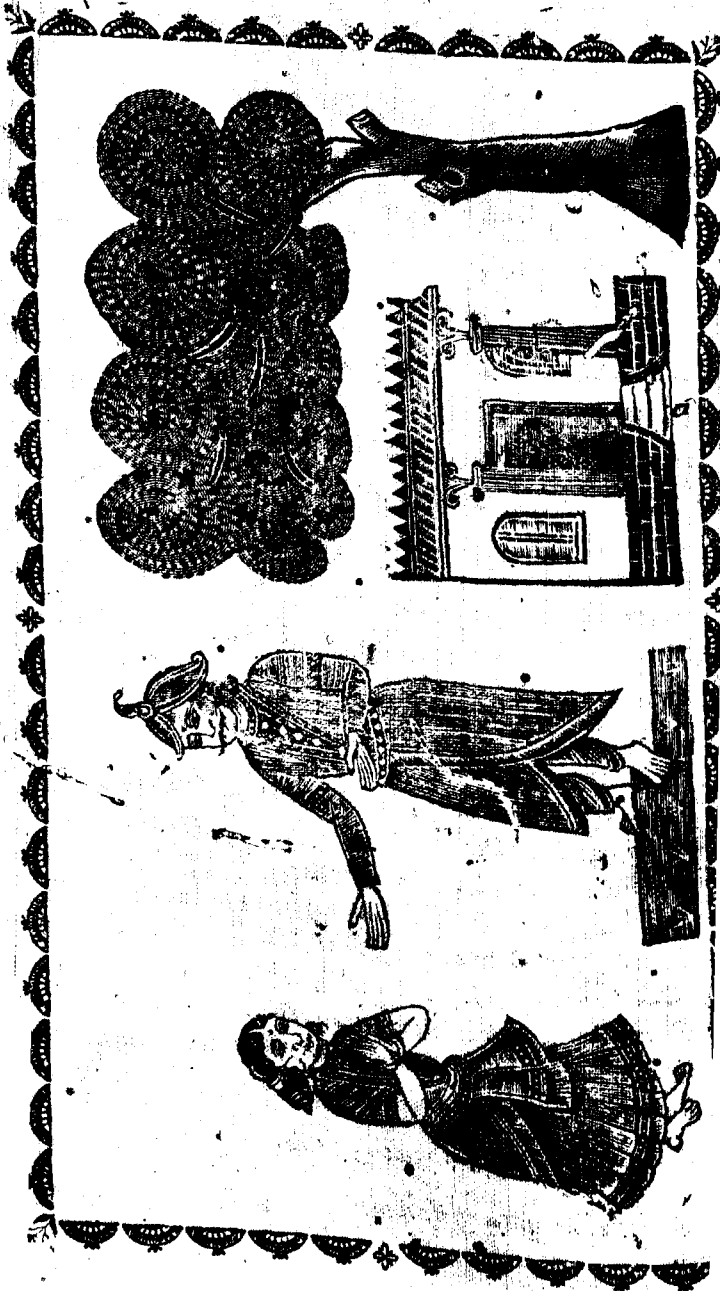
நாதா முத்தம் கொடுக்கும்படி தெரிவிக்கிறீர் முத்தம் கொடுக்கும்பொழுது யாராகிலும் பார்த்துவிட்டால் என்ன சொல்லுவார்கள்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

அடி! என்பிராணஞாயகி நீ பயப்படவேண்டாம் தந்தை முதலான பெரியோர்கள் உன்னைக் குற்றஞ்சொல்லுவார்கள் என்கிற உனக்கு பயம்வேண்டாம். பூஜ்யருகிய கன்வயகாரிஷி சகல தருமங்களையும் நன்றாய்க் கற்றுணர்ந்த இருக்கிறபடியால், இந்த சமாசாரத்தைக்கேட்டு உன்பேரில் குற்றஞ் சொல்லமாட்டார். ஏனெனில், அநேக ராஜரிஷிகளின் கன்னிகைகள் சூரந்தர்வ விவாகமுறைப்படி விவாகம் செய்து கொண்டிருக்கிறதையும், அவர்கள் பெற்றோர்கள் அதை அங்கீகாரம் பண்ணியிருக்கிறார்களல்லவா உனக்கு தெரியவராது?

சாகுந்தள, வ-ம்.

நாதா உமக்கு வருத்தம்வரக்கூட இதோ, முத்தம் தருகிறேன்.

அவ்யந்தன், வ-ம்.

பெண்ணே எனது இஷ்டப்படிபால் நடந்துகொண்டீன் இன்னம் சங்கதிதெரிவிக்கிறேன்.

சாகுந்தள, வ-ம்.

அப்படியே கேழ்க்கிறேன்.

அவ்யந்தன், வ-ம்.

ஒரு வண்டானது புதிதாய் மலர்ந்த மிருதுவான புஷ்பத்தின் தேனைக்குடித்து நன் தாகத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளுதல் போல், ஒருவராலும் அனுபவிக்கப்படாத உன் அதரத்தை உனக்கு வலியுண்டாக்காதபடி பானம்புண்ணி என் தாகத்தைத் தீர்க்கவில்லையே,

சாகுந்தள, வ-ம்.

நாம், அந்தப்புரம் சென்றுவருவோம், செல்லுங்கள்.

அவ்யந்தன், வ-ம்.

இப்போதுதான் எனக்கு நேத்திரானந்தம் உண்டாயிற்று.

சாகுந்தள, வ-ம்.

சரிதா! தாங்கள் ராஜ்யஞ் செல்லும்போது என்னையும் அழைத்துப் போகவேண்டும்.

அவ்யந்தன், வ-ம்.

பெண்ணே! யான்ராஜ்யஞ் செல்லும்போது உன்னை அழைத்துக்கொண்டு போவதற்கு தடை ஒன்றும்இடையாது என் உன்னைத் தனியாய் அழைத்துக்கொள்ளுல், ராஜ்யத்திலிருந்து குறுகிவிட வல்லாய் நினைப்பார்கள் யான் ராஜ்யஞ்சென்று உன்னை அழைத்துப் போகிறேன் அவர்கள் உன்னை அழைத்து வர தால் என்னை செல்லும் உன்னைக்கும் செல்லாமல் இருக்கும்.

சாகுந்தள, வ-ம்.

பிராணனாத உன்னைவிட்டு எப்படி பிரிந்திருப்பேன் தாங்கள் ராஜ்யம் சென்றபிறகு ராஜ்யகாரியத்தில் என்னை மரந்து போய்விட்டால் என்னசெய்கிறது. தங்கள்சபனியங்களை அனுப்புவதற்கு எத்தனைநாள் செல்லுமோ உம்மைவிட்டு எப்படியிருக்கப்போகிறேன்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

பிராணநாயகிவருத்தப்படாதே யிதோளன்கையில் அடைபாளமாக அணிந்திருக்கும் மோதிரத்தில் வெட்டியிருக்கும் ஒரு எழுத்தை நாள் ஒன்றுக்கு எண்ணி முடிவதற்குள்சபினியங்களை அணிப்பி அழைத்துக்கொள்ளுகிறேன் நீ யாதொன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம்.

கௌதமி, வ-ம்.

அம்மா சாகுந்தள உனக்கு ஜ்வரம் தணித்திருக்கிறதா.

சாகுந்தள, வ-ம்.

ஹா! ஹா! இதோ அம்மை கௌதமி என்னை காண்பதற்காக வருகிறாள். நீர், இந்த மரக்கிளையின் கீழ் ஒளித்திரும்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்-தனி.

இதென்ன நம்முடைய துறையிலே

சாகுந்தள, வ-ம்.

அம்மா சற்று அனுகூலந்தான்.

கௌதமி, வ-ம்.

சாகுந்தள மந்திரம் ஜெபித்த ஜலத்தை தர்ப்பதால் உளியிது தெளிக்கிறேன் கொஞ்சமேனா பில்லாமல் தனித்திவிடுதாம் ஆலிரமத்துக்கு போகலாம் வருவாய்,

பாரீஸ் சாகுந்தள்.

சாகுந்தள், வ-ம்.

அப்படி வருகிறேன்.

சாகுந்தள், வ-ம்-தனி.

என் வருத்தத்தை எல்லாம் எளிதில் நீக்கியு கொடுவீ-
இவ் குதானே வாழ்ந்திரு நான் மீண்டு உன்னிடத்தில் சகா
நந்தமுற்றும் வாழ்ந்திருப்பேன்.

துஷ்யந்தன், பாரீஸ்-தாளம்-ரூபகம்.

19 அவமே எனதுசகம் அவமே பிணி
ஆரைநான் அனுப்புவேன் அவள் தன்னிடம்

ஆஹா! மிதற் கென்ன செய்குவேன்
அரிவையும் பிரிந்தாள்

மாதாலே என்னுயிர் மாளுநே

மறப்பேனோ அவள் தன்னையே

தீதாய் முடிந்ததே தெய்வமேநான்

தெரிகிலேனென் செய்வேன் தூக்கேகுவேன்

(அவ)

(8) தூர்வாசகர்-சீன்.

தூர்வாசகர், வ-ம்.

ஆலிரமத்தில் யார்? நான் வந்திருக்கிறது தெரியவில்லை.

ஷை வ-ம்.

ஆ! ஹா! அதிதியை அவமதிக்கிறவளே, வேறு ஒன்றி
லும் மனதைச் செலுத்தாமல் எவனோ ஒருவனை சிந்தையில்
வைத்துக்கொண்டிருக்கிறதனால் தபோநிதியாகிய நான் உன்
சமீபத்தில் வந்ததுகூட உனக்குத் தெரியவில்லையோ அப்படியி
பட்டவன், கள்ளுக்குடித்து மயங்கியிருக்கிறவன் தான் முன்
பேசின பேச்சைமறந்துவிடுவதுபோல் நீ எவ்விதம் ரூபகமூட
டின்போதிலும் உன் விஷயத்தை மறந்துபோகக்கடவான்!

அனுஸூயி, வ-ம்.

பிரியவதா நமது சாகுந்தனைக்கு தூர்வாசகர்
த்துவிட்டாரே, இதற்கு என்செய்குவோம்?

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

~~அதன் படி, அங்குள்ள சிவசேனா தலைவர் களால்~~
~~எதிர்பார்த்த வெற்றியைக் குறைந்த~~

1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 26

59-000000-000000

1964-1965

[illegible]

மாநகர் தொகுக்கப்பட்ட பகுதிகளில், அங்குள்ள
சாலைகள் கிடைக்காமல், சென்.

[illegible]

தண்ணீர் - 500

10-10-68

சென்னை மாநகராட்சி

சமஸ்கிருதம், தமிழ், ஆங்கிலம்

தே! நமஸ்காரம்

1990

GW 21 007.

ஆ, அம்.

பேர்திருவிளையாடல் என்னும் பெயரால் அழைக்கப்படும் இவ்விளையாடல்
பேர்திருவிளையாடல் என்ற பெயரால் அழைக்கப்படும் இவ்விளையாடல்
பேர்திருவிளையாடல் என்ற பெயரால் அழைக்கப்படும் இவ்விளையாடல்

சுருத்தி, பி.ம்.

சீதா ! நமஸ்கரிக்கிறேன்

CONFIDENTIAL, 10-12.

தலையாணி! தலையாணி!!!

100-443887-10

அடி குழந்தாய், நேரமாகிவிட்டிருக்கிறது. என்னை
மான் கண்ணை நிரக்க முடியாமல் இருக்கின்றதும், அவன்
பண்ணினை சூழாதுபோனது கண்ணின் பாரமே கண்களின்
செயல் கிழங்கு. கல்ல சுவியலுக்கு அந்தைமேலே படி
படிப்பதற்கு ஒரு குருவுக்கு எப்படிக்கலை நீக்கிவிட்டோ, அப்
படி உன் கிழவனாக இருப்பது உன் கலை நீக்கிவிட்டது.
இக்காலத்திலே உன் கிழவன் உன் கிழவன் பாரதாவியை நான்
விடின் விடக்கு, அது உன் கிழவன்.

100

மேலும் உன்னைத் தகுந்த இடத்தேய் கிராமம் செய்து
கொடுக்கவேண்டுமென்று எனக்குத் தெரியுமென்று நான்
மருத்தம் உன்னுடைய புகாரைப்பற்றித் தான் உன்ருத் தகுந்த
சான்றினை அனுப்புகிறேன் எனக்குத் தெரியுமென்று
செய்து விட்டது.

Figure 1

சாருதம ! நீ உன் தாயைப் பாவகவி கிடப்பதற்குப் போன
 19 மரு அங்கிருக்கும் பெரியோர்களைத் தீர்த்துக் கொண்டதற்காக
 தீர்த்து உன் அருமைத் தோழியைக் காப்பாற்றியதற்காகத் தான்.

வது போல் உன் சக்களத்தினிடத்தில் நடந்துகொள். நான் உன்னைக் கோபித்தபோதிலும், நீ கோபித்துக்கொண்டு எதிராட்டே; வேலைக்காரர்களிடத்தில் மிக்க அன்புப்பாராட்டு; செல்வங்களைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைபாடு. இப்படி நடந்து கொள்ளுறவர்கள் தான் மூலஸ்திரிகள் என்று சொல்லப்பட வான்; இதற்கு தயாரி நடந்து கொள்ளுறவர்களெல்லாரும் குலத்தைக் கெடுக்கவந்த கோடரிகளும்புகள் என்று வேரகத்தி லுள்ளவர்கள் நினைப்பார்கள். பெண்களுக்கு புத்திமறி இவன ளவதான் பான் தெரிவித்ததை யொப்பவாய் மனதில்வைத்துக் கொள்.

இரண்டு-தோழிகள், வ-ம்-தனி.

அனுஸூயை,

அடி பிரியவதா, அவளுக்கு இந்த சகாசாரத்தை யா சொல்லியிருக்கக்கூடும்?

பிரியவதை, வ-ம்.

அவர் அக்கினி நேரத்தாசாயில் புகுந்தபொழுது இரு அசீரிவாக்கால் தெரிந்துகொண்டாள்.

அனுஸூயை, வ-ம்.

அடி பிரியவதா, இதைச் சந்தோஷமாச்சது, தூண்டு இந்த சந்தோஷத்தோடு நம்முடைய தோழி சாகுந்தளை நான் காயகனிடம் போகப்போகிறேன் என்கிற விசனமும் கவந்திருக்கிறது.

பிரியவதை, வ-ம்.

அடி அனுஸூயை, நம்மிருவருடைய வருத்தத்தை எம் படியாவது போக்கிக்கொள்வோம், நம்முடைய பேதை சாகுந்தளை எப்படியாவது ககத்தை அடைபட்டும்.

கணவர், வ-ம்.

அடே லிங்கிபா கொள்கையை எதிரே இருக்கின்ற சக கிரம் அழைத்துக்கொண்டிருவாய்.

துஷ்யன், வசனம்.

அம்மா குருநாதர் அழைத்தவாசொன்னார்.

கௌதமி, வ-ம்.

குருமா, நாராஜன் அவர் அழைத்தவாசொன்னார்.

கணவர், வ-ம்.

கௌதமை நமது குருநாத சாகுந்தை இவ்விடம் நாம் வைத்த யிருப்பது அடேது நீ அவன் காயகனிடத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் நல்ல புத்திமதிகளை கூறி விட்டு விடு. உங்களுக்கு துணையா சார்ங்கரவன் சார்த்தவா இரு வரும் வருவார் அழைத்துக்கொண்டு போவாய்.

கௌதமி, வ-ம்.

அப்படி அழைத்து செல்லுகிறேன்.

கணவர், வ-ம்.

அப்பா சார்ங்கரவா, சாகுந்தளைபை துஷ்யந்த மஹாரா ஜாவினிடத்தில் கொண்டுபோய்விட்டு, அவளை எதிரில் வைத்துக்கொண்டு, நான் தெரிவித்ததாக அவரோடு நீ பின்வருமாறு சொல்லவேண்டும்.

கணவர், வ-ம்.

அடே சார்ங்கரவா, அடே சார்த்தவா நீங்கள் யிருவரும் மஹா ஜாக்கிறதையாய் அழைத்துக்கொண்டுவருங்கள்.

கௌதமி, வ-ம்.

சாகுந்தள் உனது ஆணை ஆற்றுகளை காலலாம் தரித்துக்கொண்டு உனது பிதாவினிடம் சென்று விடைபெற்றுக் கொண்டு வருவாய்.

சாகுந்தை, வ-ம்.

அப்படியே விடைபெற்றுக்கொண்டேன்.

தே, வ-ம்.

அம்மணவர்களை விட்டு எப்படி பிரிக்கிறாய் !

பாசீஸ் சாகுந்தை:

கௌதமி, வம்.

கண்மணி நீ வருத்தப்படவேண்டாம். இந்நாளைக்குள் அவி
டம் வந்து அழைத்து வருகிறேன். நீ வருத்தப்படவேண்டாம்.

சாகுந்தை, பாசீஸ்-தாளம்-ஆதி.

20 எனது பிரதோழியாரே என்னுமி

எங்குதேன் செபவேண்டி

உங்களைநான் பிரிந்திடவும் காலமோ

மனதுநொந்திட வந்துநீருரைத்திட

வருந்ததென்றிரேகமும் பாங்கி

மார்களேபிரியகாலமோ

(என்)

பிரியவதை, அநுஸூயை, வம்.

தோழி சாகுந்தை, நீ என் வருத்தப்படுகிறாய்.

சாகுந்தை, வம்.

அம்மா நான் மறுபடியும் உங்களைஎல்லாம் என்று காண
பேன்.

பிரியவதை, வம்.

நீர் போன இளைலையுமித்த பிரகு அப்பா : தன்வா
வர் அழைத்துவருவார்.

சாகுந்தை, வம்.

பிரியவதை இந்த மனலினைகொடுக்காயும். இளமான் தன்
றுகளையும் யான் பாதுகாத்ததுபாடி நீதான் இருவரும் பாதி
சார்க்கவேண்டும்.

பிரியவதை, வம்.

அப்படி பாதுகார்க்கிறோம்.

பாரீஸ் சாகுந்தனா.

சாரங்கரவன், வ-ம்.

இதோ வருகிறோம்.

சாகுந்தன், வ-ம்.

அம்மா, ஏன் என் கண் துடிக்கிறது.

கௌதமி, வ-ம்.

அடி என் கண்மணி உனது பந்தாவின கிட்டி குவித வங்களை சிந்தனை செய்துகொள்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

சுவாமி ; நமஸ்கரிக்கிறேன்.

சாரங்கரவன், வ-ம்.

மங்களம் உண்டாகட்டும்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

சுவாமி ; தாங்கள் எவ்விடமிருந்து வந்திருக்கிறீர்.

சாரங்கரவன், வ-ம்.

தபோதவனத்தில் வசிக்கும் எங்கள் குருவாகிய கண்ணகியை மஹாரிஷி ஆக்ஞாபித்தவரு தங்கனிடம் வந்தோம்.

ராஜா.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

அளர் என்ன ஆக்ஞாபம் பண்ணி இருக்கிறார் ?

சாரங்கரவன், வ-ம்.

அவருடைய பெண்ணைப் பார்த்து உமது இஷ்டத்தின் பேரில் விவாகம் பண்ணிக்கொண்டதை நான் சந்தோஷத்தோடு அங்கீகரித்திருக்கிறேன். ஏனெனில் உறியுபத்த, நற்குண, நற்செய்கைமுதலியவைகளோடு உடனடிவந்திருக்கும் கிரேசிறந்தன் நம்முடைய சாகுந்தனையோ நற்குணத்தினால் மகிழ்ந்த ஒரு பெண் குழந்தைக்கு வந்தவன் போல இருக்கிறான். இப்படி சமாளமான குணத்தையுடையவனாக உமது உறியுபத்த நற்குணத்தால்

பாரீஸ் சாகுந்தனா.

59

சேர்த்த வைத்ததினால் பரிமதேவருக்கு வெகுநாளாக வந்திருக்கும் பசுமையான கண்களின் வர்களைத் தம்பிக்கொள்கச் சேர்த்து வைக்காததினால் உண்டான" அபவாதம் கீழ்வந்து, ஆகையால் நீ இப்பொழுது கர்ப்பவதியான சாகுந்தனையை உம்முடைய தர்மபத்தினியாக அங்கீகரிப்பவனிக்கொள்ளும்படியானவர்களை குருவாகியுடன் ஸ்வமஹாரிஷி தெரிவித்ததாக சொல்லை சொ

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

தபோதனர்களே கண்மஹாரிஷி ஆவிரமத்திற்கு யான் பாகவிலையே அவருடைய ஆவிரமம் எனக்கு தெரியவராத அவரிடம் வேரொரு அரசன் வந்திருக்கலாம் அகிடம் யான் வரவில்லை.

சாரங்கரவன், வ-ம்.

ஐயா, தாங்கள் நாமதேயத்தை தெரிவித்து தங்கள் தர்ம பத்தினியை தங்கனிடம் கிட்டி வருமாறு தெரிவித்தனர்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

ஐயா, தாங்கள் இந்த காரியம் சொல்லுவது அடாது இடுதென்ன பழி !

துஷ்யந்தன், பாரீஸ்-தானம்-ஆதி.

23 ஏனோ என்மேல் பரிசுமத்திறீர்

கௌதமி=வதை ராஜா

சாரங்கர= அரிபாமலே பேசுவதாகுமோ ஆதா

துஷ்யன்= ஏனோ என்மேல் பரிசுமத்திறீர்

இவ்வோ எனதுமனம்மியவே வனமுதில்

இனிதுடன் மணம்புரிந் தேனோ

அவ்லமாய்சொல்லவந்தீர் வந்தீர் சரிவர

அவனியில் பெரும்பழியாமே

கௌதமி=ஆகுமோ பெண்பாவம்

சாரங்கர= அரசே வுமையாவரும் தேவமாய்செய்க

துஷ்யன் = எந்நோ என்மேல் பழிசுமத்துநீர்
மஹரிஷிமகனெனவுரைக்குநீர் இவனோ என்
மனமது மகிழ்ந்திட நானும்
தகுமனம்புரிவேனோ தகுமோ வல்குனிலே
சநிசொல்ல வுமக்கது நீதியாமோ

கௌதமீ = சாருமோ அபகீர்த்தி

சாரங்கர = தடைசொல்லிடாதென்று அரண்மனை சேர்த்திட

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

யான் எப்போது தம்பாதவனம் சென்றேன் இதென்ன
பழியா யிருக்கிறதே. ஏனென்றால் இளைத்தவனைப்பற்றித் தால்
மச்சினன் என்று கொண்டாவெது வழக்கந்தான்.

கௌதமீ, வ-ம்.

மஹாராஜாவே, சிலவற்றைச் சொல்ல நான் பிரியப்படு
கிறேன்; ஆனால் அதைச் சொல்வதற்கு அவசியமில்லை. ஏனெ
னில், கலியாண விஷயத்தில் நீருமீ அவளுடைய பெரியோ
களை அபேட்சிக்கவில்லை; அவளும் தன் பந்துக்களோடு யோ
சனை பண்ணவில்லை; இப்படி உங்களிருவருக்குள்ளே நீங்கள்
கலியாணத்தை முடித்துக்கொண்டபடியால், நீங்கள் ஒருவருக்
கொருவர் நடந்துகொள்ளவேண்டிய விஷயத்தைப்பற்றி நான்
சொல்லவேண்டியது என்ன இருக்கிறது.

சாகுந்தன், வ-ம் தனி.

ஆ! இதென்ன இப்போது வெருத்து பேசுகிறோ இசெ
ன்ன காரணம் தெரியவில்லையே.

சாரங்கரவன், வ-ம்.

ஐயா, நீர் உலகஞாயத்தை நீதன்றாய் அறிந்திருக்கிறீர்,
யெளவனமுடைய ஒரு பெண் பதவிராதையா யிருந்தாலும்,
கணவனுக்கும்பொழுது தன் பந்துக்கள் விட்டாலேயே முழு
வதும் இருந்தால், உலகந்தார் அவளைப்பற்றி வேறாகியதாய்

விளைப்பதுவழக்கமல்லவா? ஆகையால், அவள் தன் நாயக
க்கு வேண்டாதவளாக இருந்தபோதிலும், அவள் பந்துக்கள்
அந்தப்பெண் தன் நாயகன் சம்பந்திலேயே இருக்கவேண்டு
மென்று விரும்புகிறது உமக்குத் தெரிந்திருக்கிறது.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

இந்த அம்மீனை யான் கலியாணம் பண்ணி இருக்கி
றேன்.

சாகுந்தன், வ-ம் தனி.

மனதே நீ திடங்கொள் இன்னம் என்ன தெரிவிக்கி
றாரோ பார்ப்பாம்.

சாரங்கரவன், வ-ம்.

ஐயா, செய்த காரியத்தை நான் நிராகரிக்கிறீர்? ஏன் தா
மத்துக்கு விரோதம் பண்ணுகிறீர்? என் எங்களை அடங்கிச்
சிறீர்?

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

ஐயா, இல்லாத காரியத்தை கல்பனை செய்துகொண்டு இவ
வித வார்த்தை தெரிவிக்கிறது அடாது.

சாரங்கரவன், வ-ம்.

இர. ஐயாது உத்தரவு செருக்கடைத்தவர்களுக்கு அநே
கமாய் புத்தி மாறுதல் உண்டாவது வழக்கந்தான்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

என்னை நீர் மிகவும் கடிந்து பேசுவது என்னவாயும்.

கௌதமீ, வ-ம்.

என் கண்மணியே, சற்று நேரம் வந்தவழி கண்மணி
உன்னுடைய முக்காட்டை எடுத்துவிட்டு தயாராகித் தாவது உ
ன் நாயகனுடன் உன்னை இன்னுரென்று தெரிந்தகொள்வது.

சாரங்கரவன், வம்.

ஐயா, இதற்கா தாங்கள் தற்கம்செய்வதில் பயனென்ன
எங்கள் குருவின் உத்திரவை நிறைவேற்றிவிட்டோம்; இந்த
நாங்கள் புரப்பட்டுப் போகிறோம். உம்முடைய தாய்நாட்டின்
இதோ இருக்கிறான்; இவனை நீசேர்த்துக்கொண்டாலும் சரி
அல்லது தள்ளிவிட்டாலும் சரி ஒரு பர்த்தாவானான், தன்
பத்தினியினிடத்தில் தன் நிஷ்டைப்படி நடந்துகொள்ளும்
லவா? பிரகு உமது இஷ்டம். நாங்கள் போகிறோம்.

ஷே, வம்.

அம்மாயாங்கள் போகிறோம்.

சாகுந்தன, இந்துஸ்தான்-தாளம்-ரூபகம்.

24 எத்தனைகிட்டுப் போற்றோ

என்செய்யே னென்தோழியே

இதுவுமென் தலைநிதிரமோ காணேன்-தெய்வமே

நிந்தனைப்பேசம் மன்னனிடம்

நீங்கள் கிட்டுப் போயினால்

நீக்குவாரென்றைச் சபைபுகிட்டு-பல

சாக்குகொல்லி நிந்தனைமே

இதற்குத்தானே நமதுநாளை

வுங்கூடின் னனுப்பினால்

என்னம் முன்பாகவே கல்-நிந்தனம்

என்கிறதெதுப் போற்றோ.

சாகுந்தன, வம்.

அம்மா, தங்கள் முன்பாகவே எங்கள் வெருத்தகிட்டுப்
இப்போது நீர் என்னை தனிமைபாய் கிட்டு போயீர்களே.

கௌதமர் இந்துஸ்தான்-தாளம்-ஆதி.

25 என்செய்யணம் சாகுந்தன-நீ

இன்னம் பொருப்பாய்

நானேகுறே னுரிமத்திதே

ஏதுவாடாதே

(என்)

முன் அய்யன்செயலமேயிது

முற்றம் உற்றபாரே

வவனியோ காணையோ

மக்கையிதற்

(கென்)

வுன்கணை பாதம் வற்றதுணையே

என்றநீ கொண்டாடிவழிவாய்.

ஏகுறேனிதழ்

(கென்)

கௌதமர், வம்.

கண்மணி சாகுந்தன யாங்கள் போய்வருகிறோம்.

சாகுந்தன, வம்.

அம்மா போய்வருங்கள்.

ஷே, வம்.

ஐயோ, இவர்கள் தனிமைபாய் கிட்டு போய்விட்டாரே
யான் என்செய்யேன் இந்த அரசனாக வெருத்தகிட்டுகொ
தெய்வமே.

சாகுந்தன, தர்க்கம்-கஜஸ்-தாளம்-ஆதி

26 சாமினனவெறுப்பது சயல்வெ

(சாமி)

புழிஎல்லா பெருமுகம்கொளும் அநிபதி

பெருமையி லயர் தனமதிபே

(சாமி)

எதிரோரேன் பலமொழியினும் யசைபதின்

கிடுத்தேசச் சொல்குநீ

உத்தமக்கிது மரிபாதிதயோ அரசே

ஏதையாவதுகள் இனிமேல்

(சாமி)

சாகுந்தள, வ.ம்.

தங்கள் பத்தினியை யிப்படி ஆரரச்செய்வது நீதியே?

துஷ்யந்தன், வ.ம்.

ஓ! கொர்வி சபையைவிட்டுச் செல் எப்படியாகும் வசம்
படித்திக்கொள்ளலாமென்று நினைக்கின்றனை உன்னுடைய
பசப்பு ஒன்றும் செல்லாது விலக்கப்போ.

துகர்ஜே-ஜாகர்ஜே-ஜா-என்ற-வாள்மெட்டு.

துஷ்யந்தன், தரு-தாளம்-சூதி.

27. ஓ! விலகியோ விலகியோ விலகியோ

விரமாகவே கொடியான் வாதுகளா

வைரியோ நீ வந்தனை.

வெறும் வார்த்தைகள் புகளும் அரிவிலையோ

அரிவிலையோ அரிவிலையோ-நீ

மாசபயிலே வுன் மாயவித்தகனொன்றும் சொல்லாதே

வாயாடாதே கொர்வியே ஓ! கொர்வியே ஓ!!

கொர்வியே ஓ!!!

மாதே நீ கீதுகலம்பு வார்த்தைகள் பேசியவர்களுக்குள்

எதோதும் இணங்குகின்ற இணங்குவதே

இணங்குவதே

சாகுந்தள, வ.ம்.

ஓ! என் விதிபு... அல்லது ஆரிட்டசாயமோ தெரிய
வில்லையே.

சாகுந்தள, தரு-பாரீஸ்-தாளம்-ரூபகம்.

28. தெய்வமே யிதற்கோநான்

பெண்ணுயிரந்தேன்

(தெய)

சிறியவளென்னைக் கார்ப்போராஜே

தெய்யே நென்செய்வே னையோ

செய்வே னையோ செய்வே னையோ

திருச்செயல்தானே

(தெய)

செய்வதென் யானே யிதற்கு

சூட்சியொன்றறியேனே தீங்குநோந்ததே

தீங்குநோந்ததே தீங்குநோந்ததே

செப்பியமரான் வார்த்தைக்கேட்டு

தெரியாமல் மோசம்போனென் மோசம்போனென்

மோசம்போனென் திகைத்திடலாச்சே.

(தெய)

மன்னவா சோலையிலென்னை

வருந்திரீர் மோகித்ததை

மரந்துவிட்டிரோ மரந்துவிட்டிரோ

மரந்துவிட்டிரோ

மங்கையேவுன்னை தீவிரமாக

அழைப்பெனென் துரைத்திரையோ வுரைத்திரையோ

வுரைத்திரையோ வுன்

மன்மிரங்காதோ

(தெய)

சாகுந்தள, வ.ம்.

தெய்வமே இதற்குநானு... பெண்ணுயிர் யிதந்தேன் ஐயம்
போ! இவ் வரகன் என்னை முற்றும் மரந்துபோல் காணு
திரதே நான் இந்த சமயத்திலு என் செய்வென் என்னுடன்
வந்தவனாயும் என்னை தனியே விட்டு போய்விட்டான். அர
சனே என்னை அயலான் தாரமென்றவன்வா, என்னுமேருந்
இதோ வும்முடைய சந்தேகத்தை இந்த அண்டவாளத்தைக்
காட்டி எளிதில் வுமக்கு நினைவுமட்டுமேயென்பாய்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

சபாஷ அப்படியிருந்தால் தனையில்லாமலதனதோய்தல்
தெரியக்கலாம்.

சாகுந்தன், வ-ம்.

ஐயோ! என் செய்துவேன் மோதிரமே எங்கேயும
கிழந்துவிட்டதே இனி யெப்படி இவரை யடைவது.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

ஸ்திரீகளுக்கு சமயோசிதமாய் யுக்திகள் தோன்றினால்
தற்கு நல்ல திருஷ்டாந்தரம் இதுதான்.

சாகுந்தன், வ-ம்.

இது தெய்வ செயலன்றி வேரில்லை யென்கு நம்பிக்கை
பிடுக்கும்படி மற்றோர் அடையாளம் சொல்லுகிறேன் கேளும்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

அப்படியே! தாளமாய் சொல்

சாகுந்தன், வ-ம்.

ஒரு நாள் நீதும் நானும்த மல்லிகைக்கொடி விட்டபிறகு
கையில் தாமரையிலே தொண்டையில் நீர் தண்ணீரைவைத்திரு
நீர் நான் பிள்ளையைப்போல கருதி வளர்த்த அழகிய மான்
குட்டியானது அங்கே ஓடிவந்தது அப்பொழுது நீர் தாக்க
திற்குக் குடிப்பதற்கு அந்தமானுக்கு நீர் அருந்தும்படி தெரி
வித்தீர் அம்மான் உமது கையினின்றும் அருந்த வில்லை
வுடனே நான் அதை வாங்கி கொம்புமே அம் மானுக்கு உண
னது அச்சமுற்று குடித்தது அப்பொழுது நீர் பெண்ணைப் படி
த்து பரிசாசமாய் எந்த செந்துவும் தன் இனத்தை சேருக
றது நீங்கள், இடுவரும் காட்டில் வாசம்செய்தெவ்வாச என்னை
யால் ஒருவரை ஒருவர் நம்புகிறீர்கள் என்றீர் அதை விட்டு
முது மருந்துவிட்டீரே.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

இதென்ன ஆச்சரியமாய் பிடுக்கிறது அகிலம் யான எப்
போது வந்தேன் உந்தன் மான்குட்டியை கண்டேனா, அல்லது
உந்தனைப்பார்த்தேனா இதென்னு பழியாய் பிடுக்கிறது.

துஷ்யந்தன் தரு-புரீவ்-தர்க்கம்.

29 கூருகெட்டமாதேயினை விட்டுசெல்லடி
கோதுடையபேதராய் மிருதுவாய்வினோதமாகவே
பேசாதே விலகிசெல்லடி (கூரு)

சாகுந்தன்,

யாரோ எவரோ என்றனை பிடைவிடா தேசநீர்
யாராரும்க்கென்ன போதித்த போதனையோதான்

துஷ்யந்தன்

விலகிசெல்லடி மாதருக்குள் நீயும்ஒரு
கெட்டிதானடி சூதுக்கொருவித்தாய்
புதித்தாய் மாயத்தானபேசாதே நிரூபடி
விலகிசெல்லடி (கூரு)

சாகுந்தன்,

சாதா அன்மநீர் ஊனமதில் நயந்தெனமனார்த்தை
எதோகாரணத்தினால் மரத்தினை சற்றா

துஷ்யந்தன்,

பொய்சொன்னதடி நீயிப்பண்களிலே
நீயுமொரு கெட்டிதானடி
சூதுக்கொரு வித்தாயுதித்தாய் (கூரு)

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

மறா கெட்டிக்காரி பெய்கொள் பிடுக்கில் உன்னைப்
போல் பிடுக்கவேண்டும்.

சாருந்தள! வ-ம்.

கா.தா ஒருகாலம் பொய்சொல்லமாட்டேன்.

துஷ்யந்தன்! பாரீஸ்-தாளம்-ஆதி.

30 எனையும்வுன் னுதவுன் னுதவின்றனை

சாருந் = இதுசரியோ எந்தன்விதோ எழிலதுறையே கரி

துஷ் = ஏன் வீணாக

சாருந் = இவ்வபனே வம்புகள் என்னிடமாகாதே

துஷ் = வம்புசெய்ய வருகின்றனை.

சாருந் = மனம் மோதிப்பாய் என்றாரே நீ எனவெறுப்பதாக

துஷ் = வாநே மர்ப்போதே

சாருந் = மன்னவா பின்னரும் கிள்ளலெனவரும்

துஷ் = ஏங்கிவந்து வாடுகின்றனை

துஷ்யந்தன்! வ-ம்.

உன்னுடைய சாராந்தியம் இயிடம் சொல்லது நினது
கும் வழிசெல்லு.

சாருந்தள! வ-ம்.

தெய்வமே இதற்கு என்ன செய்யப்போவதென்று? நான்
கபடமற்ற நெஞ்சத்தவளாய் வாயில் தேனெவர்முதலாக
தையையும் அகத்தில் படுகிஷத்தையையும் அகத்தில் படு
விஷயத்தைபுடைய இந்த அரசகாணவர் புருவ வம்சத்தி
பிரத்திருக்கிறார் என்று நம்பி மணர்ந்து ஜியோ பாலி
தோலமானேன்.

துஷ்யந்தன்! துரநிஷ-என்றவர்னமெட்டு.

31 என்னடி என்னடி அரிய சபையில் கரையத்தொமா
சொல்லடி சொல்லடி சொல்லடி பனருமநிய

சாருந் = முன்சொன்னேனே இனி

துஷ் = சொல்லு ரதியோ

சாருந் = உன்மைசேர்ந்தது

துஷ் = அட்டா இவ்வபபோல் அவகிலொடிய கிருமி
இனிமேல் எவரைச்சொல்வேன்

சாருந் = ஆகுமா எனே நீக்குவதும் தாமே மணர்ந்துமிப்படி

துஷ் = எண்ணினால் சேர்ப்பேடு (என்)

சாருந்தள! வ-ம்.

சாருந்தள! வ-ம். மனதே நீ நினைவாக விதியை வெல்லப்போமா.

சாருந்தள! பாரீஸ்-தாளம்-ஆதி.

32 மனது சகலநிஷிட யாமாயினோ என்கர்மமோ
வுண்ணமயே யானும் மனதுபுனைபதும்
வருதியுபகம்புலி துன்னு மொழி
சொல்லிவரும் தட்டச்செய்வதே

(மனது)

என்னவா சொல்லிவரும் மனது

குறி எதோ என்பவரோ

இவ்விதமாக இவ்வாறாக

சுதந்திரமே புகழ்மே

(மனது)

துஷ்யந்தன்! வ-ம்

புரோகிதே பான் சொல்லவதை வாயிலுதல்

புரோகிதர்! வ-ம்

அப்படியே மனதுராஜா

துஷ்யத்தன், வ-ம்.

ஐயா, நான் இவனைக்கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டேன். ஒருக்கால் மறந்திருக்கலாம், அல்லது இவன் ஒரு சுவாமி பொய் சொல்லலாம், இவ்விரண்டும் சம்பவிக்கக்கூடியது. நான் கலியாணம் பண்ணி மறந்திருக்கிறது வாஸ்தவமாக இருக்காது, பத்தினியைக் கைவிட்டதோஷம் சம்பவிக்கிறது. அல்லது இவன்பேச்சுப் பெருவாக இருக்கால் எனக்குப் பரிஸ்திரீக மனதோஷம் உண்டாகும். இவ்விரு வித தோஷங்களிலும் எது பெரிது, புரோகிதர் நீங்கள் தெரிவிக்கவேண்டும்.

புரோகிதர், வ-ம்.

மஹாராஜா யான் தெரிவிக்கிறதை கவனிக்கவேண்டும்.

துஷ்யத்தன், வ-ம்.

தெரிவிக்கவேண்டும்.

புரோகிதர், வ-ம்.

மஹாராஜா ஒரு ஸ்திரீ பாதவிக்குமபோது எாம் பிராணிக்கக்கூடாமே அப்படி இருக்கையில் இந்தஸ்திரீ பிராணிக்கும் வரையில் என் விட்டிஷேயே இருக்காட்டும்; நான் என் அப்படிச் சொல்லுகிறேனென்று நீர் கேட்டால், முதல் முதல் உனக்குச் சக்கரவர்த்தியான பிள்ளை பிறக்குமென்று தெரிபொருள்கள் ஏற்கனவே சூசிவாதம் பண்ணியிருக்கிறார்களல்லவா? இந்த இருஷிப் பெண்ணுக்கு பிறக்கப்போகிற பிள்ளை சக்கரவர்த்தி அடையாளங்களை உடையிருக்குமெய்யானால், நீர் இவளுடைய குணத்தைக் கொண்டு இவளை அந்தப்புரத்தில் வைத்துக் கொள்ளலாம்; தெற்கு கிரோதமாய் நடந்திருந்தால் அவள் தப்பபுரம் கிட்டிக்குத் தானே திரும்பிப்போகிறாள்.

துஷ்யத்தன், வ-ம்.

புரோகிதரே நீங்கள் சொல்லுதல் எல்லையேசென்றால் நான் அந்த ஸ்திரீயை அழைத்துக்கொள்ளுகிறேன்.

பாதி வச்சாருந்தன்.

புரோகிதர், வ-ம்.

மஹாராஜா அப்படியே நடந்திருக்கிறது, சிலவருடைய பரிசுத்தம்.

துஷ்யத்தன், வ-ம்.

புரோகிதர் நான் அந்தப் பிள்ளைகளைக் கொண்டு வகிபடம் அனுப்புகிறேன்.

புரோகிதர், வ-ம்.

அம்மா என் பின்பற்றி வாருங்கள்.

சாருத்தன், வ-ம்.

சுவாமி அப்படியே செய்தேன்.

புரோகிதர், வ-ம்.

மஹாராஜா மாதவி வந்ததும் செய்தேன்.

துஷ்யத்தன், வ-ம்.

மாதவி என்னை வந்தாள்.

மாதவி, வ-ம்.

புரோகிதர் உங்கள் அந்தஸ்தரைச் சொன்னார்.

துஷ்யத்தன், வ-ம்.

மாதவி யான் வருவதாய் தெரிவிப்பாள்.

புரோகிதர், வ-ம்.

அப்படியே நடந்திருக்கிறது.

துஷ்யத்தன், வ-ம்.

மாதவியா, தேவென்றான் அந்தப்புரம் வந்தான் தெரிவித்த பின்பு யான் அந்தப்புரம் கொண்டு வந்தேன்.

பா. ரீ. ஸ். சா. கு. த. த. த.

73

(11) செம்படவன்-சின்.

செம்பட, வ-ம்.

செம்படவன்-சின். ஒருவரையும் காணும் காரண
பணம் செயல்.

செம்பட, வ-ம்.

அட்டே, பையா நேற்றையதினம் வாங்கின வெள்ளிக்கட்டி
எங்கேவைத்திருக்கிறது?

பையன், வ-ம்.

அந்த பெட்டியில்தான் பிடுக்கிவைத்த செட்டியாரே!

செட்டி, வ-ம்.

அட்டே, பையா யாரைப்போல வருகிறார்களா பாரடா?

பையன், வ-ம்.

பையா, செட்டியாரே! யாரை ஒரு செம்படவன் நமது
கடைக்கி எதிராக வந்திருக்கிறான்.

செம்படவன்.

ஐசாகர்னாவைப்போல வந்தவன்மெட்டு.

33. நாட்டில்லாபாசைப்போல வந்த

மோதிரத்தால்நாளைக்குவேன்

மெட்டியாமிதைவிட்டினை எனநாமக்களும்

மாதிரிக்குவேன்

மன்னவரிதனை கெட்டுவிடும்

மறவரையெல்லாம்

வாசாயலாகிவிட்டார்கள் யினும்

வாரிசுரித்தப்போதெல்லாம்

(நாட்)

செட்டி, வ-ம்.

இந்த மோதிரம் நமக்கு பிரயோசனமென்று இந்த செட்டி
பிடித்தில் தந்துவிட்டு பொன் வாங்கிப்போகலாம்.

பாரீஸ்சா குந்தன்.

செம்படவன்,

ஹாயிமேடிமேபகா... ன்ற-வாண்மெட்டு.

34 பாரையா செட்டியாரே... மோதிரத்தை

பாரையா பந்திதமாக

பணம் தாசல்தி பரிந்து

சரியாக நீ மதிப்பெடுத்து

பொருள் தருவாய் போடேனினி

அருமையான அவரமிதாமே

அன்பாக நீ வெறுக்காதேயே

செம்படவன், வம்.

ஐயா, செட்டியாரே... பணம் வாணும்...
ங்கல்போட்டு மோதிரத்தை தேக்கெகொள்ளே மோதிரத்தை
குடுத்துவிட்டு.

உரைபோட்டு பா... வன்மெட்டு.

சேவகன், பரிந்து தரு-தாளாய்...

35 பிடிபிடி இவன்... அரசன்

முன்னிகொண்டிருவாய்

அடிஅடி முதுகாய்... வந்திரம்பர்யவே

ஆரீடம் திருமு

அதை எமக்கி

வுனை யிடுவோ மன்பா

இல்லாவிடில் வுனை யிடுவோ மன்பா

மிக்கணமே நாங்களு

செம்படவன், தர்க்கம்.

ஐயக்கலத்தினுள் ன்ற-வாண்மெட்டு.

36 பாரையா செட்டியாரே... சரியல்ல

வந்தனமெய்யிடுவோ... வோ

ஏதிலிலேபோய்... விசையிலே

அன்றிது மிது... து

சேவ... வுனக்காக்கினைவந்து... மெட்டு

வன்மையாக கொல்

செம்ப... வுனாமையிடுவோ... யல்லவே சேவகரைக்கேள்

எந்தனதெய்... மிதிவாளை ஏற்றுக்கொள்ளிரே

சேவ... நீ வுக்கா... கபேசா தடர் வந்தனைவிடோமே

சேவகன்-வம்.

அண்ணே இவன்... அரசனிடத்தில் கொண்டுவிடோம்.

செம்படவன், தர்க்கம்.

ஐயக்கலத்தினுள் ன்ற-வாண்மெட்டு.

37 அய்யா இனிமேல் என்செய்ளிர்கள்

அன்பாய் அரசன் தயவுடனே

சேவகன்

ஐயா அண்ணே... பையலே

எமாத்திரம்... பரிப்போடே

செம்படவன்

பணமுதல்தல்... வுனவு... செலவிட.

பரிவாரெனனை எச்சரி

சேவகன்

செய்தபிழைகளை பொரு... தருள்வாய்

இருகாரம்... க்கோமே

செம்படவன்

ஐயோ... வாங்கினான்... போறேனே

சனம்வருந்தியா... சாறாய்ம்கூப்பேனே

சேவகன்

போகாதடரீ... பொருள் தருமே

பொருள்விடுவேனோ... புத்திசெட்டவனே

செம்படவன்

அடேபோடாபோடா மடைவர்களை

(12) காஞ்சி.

தவத்தித்தன், தரு.

இலமிலும்குன்றவன்னமெட்டு.

38 எனதுபிர்ந் தொழா எஞ்செய்யென்
ஏங்கெங்கி பலவிதமாக மெய்க்கிடுதல்
செய்வகையேன் வய்வகையேன் மண்ணினை
விடுத்தேனென முவோ (என்)

ஆருயிர்க்கிதலி ஏகிடா ரென்முன்
அழைத்துவரவு மிடைவிடாது
அற்பமாய் ஏகிகைக்கியே அதட்டி தரத்தி
யிடைவிடாது அழுதுகைமேற்பதாச்சி
தர அரிப சனப்போரியவேதான் (என்)

துவெயந்தின், வ-ம்.

அடெனோயுன் சாந்துநாயோடு அந்த மூத்திச செய்த
நடவடிக்கை வெகிலை எனக்கு இப்போது தூயபத்தி
வருகிறது! அவன் சந்தி செய்வதன் எனக்கு ரெ
ல்லியிருக்கிறேன் அவன் சந்தி விடுதலையும் காவு
தில் தி அருகிலிலாமல் போய்க்கிடையே அனைத்து சாம்பெனிக
கொண்டிருந்த பொழுதாவது அந்த மனாதுபானை
பெயரைச்சொல்லவே இல்லை என்னைப்போய் யும் அவன்
மழுதுவிட்டாடு.

புதுவியன், வ-ம்.

அந்த மனாதுபானை அருகில் இருக்கிறதையும் கொ
விட்டு முகத்தில் இடுவதில் பரிசுத்தித்தன், இதை வர்க
தவென்று கம்பாடு என்று சொன்னார் அப்படித்தி கழுதை
அத்தியான்படியால் நானும் தீர் சொன்னதை அப்படியே நம்பி
விட்டேன் என்பேரில் வருத்தப்படுகிறேன் பப்பென்ன.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

சிறேகிதா, காரணமில்லாமல், என் பிரிய சாகுந்தளையைத் தள்ளிவிட்டு அவளுக்கு மணவருத்தத்தை உண்டு பண்ணினதை நினைத்துப்பார்க்க எனக்கு துக்கம் தலிகொண்டுபோகுது நான் சேர்த்துக்கொள் மாட்டே னென்று தள்ளிவிட்டதன் பேரில், தன் பந்துக்கள் பின்னோடு போக அவள் எத்தனித்த பொழுது தன் தகப்பனுக்குச் சமீபமான தன்னை அழைத்து வந்த, இருஷி இங்கே இரு என்று தெரிவிக்க கண்ணீரை தாரை தாரையாகப் பெருகவிட்டுக்கொண்டு கல்மனதான என்னை அவள் விரைத்துப்பார்த்த பார்வையானது விஷம் நடவின சல்லிய மெனனும் பாணம்பேரய என் மனதை இன்னமும் தடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

துஷ்யந்தன், பாரீஸ்-தாளம்-ஆதி

39 மங்கைகளைப் பிரித்தேனோ
மதியே னுடலதுதனியாதே-மட

(மங்)

மாதாலை மெய்வாடுதே
மானேவுனைக் கண்டேடுதே
மாவனம்காழியாய் என்கேனும்-மட

(மங்)

மாதர்களைடு சேர்வேனோ
மறைவாகவே தங்கியிருத்தேனோ-மட

(மங்)

ஏதினிவரமுடியா தாக்கையிலே
யான் தானேனே
வுரைக்கேனே-மட

(மங்)

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

சிறேகிதா, நான் அவனைக் கண்டு பேசி அனுபவித்தது முதலான தெல்லாம் தெய்வனையேனோ, அல்லது இந்திர ஜால வித்தையோ, அல்லது என் புத்திமாராட்டமோ, அல்லது பூர்வஜென்மத்தின் நற் கருமங்கள் அவ்வளவோடு முடிந்துவிட்டதோ! எப்படியிருந்தாலும் சரி, அது நம்மைவிட்டுப் போன பிறகு திரும்பிவரப்போகிறதில்லை ஆனால் என் நினைவுகள்மாதிரம் கரைகடந்து இருக்கிறது.

மாடவியன், வ-ம்.

ஐயா, நீர் இந்த வீரத்தைச் சொல்லவேண்டாம் உமக்குக் கிடைக்கவேண்டியதாகவே வருமென்பதற்கு இந்தமோதிரமே ஒரு திருஷ்டாந்தமாகவே இருக்கிறது.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

தனக்கு இலகுவின் கிடைக்கத்தகாத இடத்திலிருந்து நழுவி விழுந்த இந்த மோதிரத்தைப் பார்த்தால், ஐயோ வருத்தமாயிருக்கிறதே! ஒ மோதிரமே, அழகிய நகங்களோடு கூடி சிவந்த அவள் விரலை நீ ஒருநாள் அடைந்து பிறகு அதிலிருந்து நீ நழுவிருக்கிதைப்பார்த்தால், உன்னுடைய தவப்பலமும் என்னுடைய நற்பலனும் அதிக துறப்பலமென்றே சொல்லிவிடும்.

மாடவியன், தாம்.

பெயர் தெரியிருக்கும் இந்த மோதிரத்தை அவள் கையில் என்னகாரணத்தினால் போட்டாள்?

துஷ்யந்தன், தாம்.

பதன் தெரிவித்தத்கொண்டொழியாது அவளிடமிருந்து கைவந்ததைவிட்டு ராஜயத்திற்குத் திருப்புகையெழுந்த, பிரிய விசயத்தையே எண்ணத்தடுத்த இன்னும் எந்திர காரணத்தாங்கள் என்னை அழைத்துப்போயிர் என்று கண்ணீர்தலையிற் பிறகு இந்தமோதிரத்தை அவள் விரலில்போட்டு அடி பிரிச்சே, இம்மூலத்திற் வெட்டப்பட்டிருக்கிற கைப்பெயர்தினை ஒரு எழுத்தாக எண்ணித்தொண்டொ; அந்த எழுத்தையெல்லாம் நீ என்னிர் முடிவளித்து எந்திர மிருந்து சேர்த்தலைவருவார் உன்னை என்னுடைய இளையத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோகவருவார் என்று தெரிவித்தேன். என் கற்ப மனமானது எனக்கு நேர்ந்த புத்தியால் உன் தெரிவித்ததற்கை தவறிவிட்டேன்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

சிறைதொ, காரணமில்லாமல், என் பிரிய சாகுந்தனையைத் தள்ளிவிட்டு அவளுக்கு மனவருத்தத்தை உண்டு பண்ணினதை நினைத்துப்பார்க்க எனக்கு துக்கம் தலைகொண்டுபோகுது நான் சேர்த்துக்கொள் மாட்டே நென்று தள்ளிவிட்டதன் பேரில், தன் பந்துக்கள் பின்னோடு போக அவள் எத்தனித்த பொழுது தன் தகப்பனுக்குச் சமானமான தன்னை அழைந்து வந்த இருஷி இங்கே இரு என்று தெரிவிக்க கண்ணீரை தாரை தாரையாகப் பெருகவிட்டுக்கொண்டு கல்மனதான என்னை அவள் விரைத்துப்பார்த்த பார்வையானது ஸிஷும், உடனின் சல்லிய மெனனும் பாணம்போய் என் மனதை இன்னமும் தகித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

துஷ்யந்தன், பாரீஸ்-தாளம்-ஆதி

39 மங்கைகளைப் பிரித்தேகினே
மதியே னுடலதுதனியாதே-மட

(மங்)

மாதாலே மெய்வாடுதே
மானேஷைக் கண்டேடுதே
மாவனம் காமியாய் எங்கேனும்-மட

(மங்)

மாதர்களைச் சேர்வேனே
மறைவாகவே தங்கியிருந்தேனே-மட

(மங்)

எதிரிவரமுடியா நாகைகளே
யான் தானேனே
வுரைக்கேனே-மட

(மங்)

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

சிறைதொ, நான் அனைக் கண்டு பேசி அனுபவித்தது முழுவதும் தெல்லாம் தெய்விலோடுமே, அல்லது இந்திர ஜால் வித்தைபோ, அல்லது என் புத்திமாராட்டமோ, அல்லது பூர்வஜென்மத்தின் நற் கருமபலன் அவ்வளவோடு முடிந்துவிட்டதே! எப்படியிருந்தாலும் சரி, அது கம்மையிட்டுப் போன பிறகு திரும்பிவரப்போகிறதில்லை ஆனால் என் நினைவுகள் மாதிரி கரைகடந்து இருக்கிறது.

மாடவியின், வ-ம்.

ஐயா, நீர் இந்த ஷரத்தைச் சொல்லவேண்டாம் உமக்குக் கிடைக்கவேண்டியதாகவே வருமென்பதற்கு இந்தமோதிரமே ஒரு திருஷ்டாந்தமாகவே இருக்கிறது.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

தனக்கு இலகுவிட்ட கிடைக்கத்தகாத இடத்திலிருந்து நழுவி விழுந்த இந்த மோதிரத்தைப் பார்த்தால், ஐயோ வருத்தமாயிருக்கிறதே! ஓ மோதிரமே, அழகிய நகங்களோடு கூடி சிவந்த அவள் விரலை நீ ஒருதரம் அடைந்து பிறகு அதிலிருந்து நீ நழுவிவிருக்கிறதைப்பார்த்தால், உன்னுடைய தவப்பலமும் என்னுடைய நற்பலனும் அதிக துன்பலமென்றே சொல்லிவிட்டோம்.

மாடவியின், வ-ம்.

பெயர் எழுதியிருக்கும் இந்த மோதிரத்தை அவள் கைமீது என்னகாரணத்திற்காக போட்டீர்?

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

யான் தெரிவித்துக்கொண்டுவாரேன் கலனிப்பர்ய, நான் வனத்தைவிட்டு ராஜ்யத்திற்குத் திரும்பிவருமபொழுது, பிரிய சாகுந்தனை என்னைத்தெத்து தீனனும் எத்தனை நாளில் தாங்கள் என்னை அழைத்துப்போவீர் என்று கண்ணீர்கலங்க, பிறகு இந்தமோதிரத்தை அவள் விரலிப்போட்டு அடி பிரிய சகி, இம் மோதிரத்தில் வெட்டப்பட்டிருக்கிற என் பெயரை தினம் ஒரு எழுத்தாக எண்ணிக்கொண்டுவா, அந்த எழுத்தை வெல்லாம் நீ எண்ணி முடிப்பதற்குள் என்னிடமிருந்து சேனைத் தலைவருவார் உன்னை என்னுடைய இராஜ்யத்திற்கு அழைத்தக்கொண்டுபோகவருவார் என்று தெரிவித்தேன். என் கபடமானது எனக்கு நேர்ந்த புத்தியால் யான் தெரிவித்தவாற்தை தவறிவிட்டேன்.

துஷ்யந்தன், வம்.

சிகேதிரா என் நாயகியை எப்போது காண்பேன் என்மன
மெல்லாம் அவள் மீது நாடுதே.

மாடவியன், வம்.

ஐயாநீர் ஒருத்தப்படவேண்டாம் நாம் செல்லும் வழியில்
பார்த்துக்கொண்டு போகலாம்.

துஷ்யந்தன், இந் துஸ்தான்-தர்னம்-சாப்பு.

40 ஏதுசெய்வேன் நாயகியை எங்குதேடுவேன்
அகோஎன் னுயிர்மாடவியா அரியாமற்போனேனே
சாகுந்தனையை யான்பிரிந்து தனியானேனே (ஏது)

தானாகவந்தமாதை நானும் தடுத்தேடுவேன்
தபசெய்கள்கொன்ன வார்த்தையைநான்
என்னிடமேனே

(ஏது)

துஷ்யந்தன், வம்.

மாடவியா இந்தவனத்திலுள்ளவர்கள் சஞ்சாரம் செ
ய்கிறார்கள். யாம் அதுவிடம் போகலாம்.

பாலன், வம்.

ஒ சிங்கக்குட்டியே, உன் வாய்விட்டு, நனவரு எத்தனை
பறகளிருக்கிறதென்று யான் பார்க்கிறேன்.

இருவிஸ்திரீகம்.

அடே ஸர்வதமனா, நீ சிங்கக்குட்டியை கிட்டுகொய்ய
இதன் தாய் வந்தால் உன்கையில் எதற்கும்.

பாலன், வம்.

அதன் தாய்ப்பந்தாலும் நான் அஞ்சமாட்டேன்.

துஷ்யந்தன், வம்.

இந்த பிள்ளை யானே தேரியவில்லை மாடவியா பிள்ளை
யைப்பெறாத மலடிக்கே இந்த பிள்ளைபின்பேரில் இவ்வளவு
பிரியம் இருக்கும்போது, பிள்ளையைப்பெற்றவர்க்கு என்ன
விதமா மிருப்பார்கள்.

இருஷிஸ்திரீ, வ-ம்.

அய்யா இந்த சிங்கக்குடியி னிடத்தில் விளையாடும்
பாலனை யெடுத்துப்போவதற்கு எனக்காக சற்று துணையிருப்
பீர்களா?

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

சங்குணமுள்ள இருஷிக்குமாரனே யேன் அந்த ஜ
துவை வதைசெய்கறாய்?

இருஷிஸ்திரீ, வ-ம்.

அய்யா, இருஷிக்குமாரநல்ல.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

பின்ன யார்?

இருஷிஸ்திரீ, வ-ம்.

மரபின் மரபில்வதித்தவன்.

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

மரபின் மரபில்வதித்தவனா; ஆனால் ஏன் இவ்விடத்தில்
இருக்கவேண்டும் ஆனால் வருவாயடா கண்மணி.

பாலன், வ-ம்.

நீ யார்; துஷ்யந்த மஹாஜகல்லவோ எனக்கு தந்தை

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

யான் தான் வுந்தந்தை,

இருஷிஸ்திரீ, வ-ம்.

அம்மா இவர்தானா உங்கள் நாதன்;

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

வாகேவாலா என்றவரின்மொட்டை.

41 மாதேநானும் ஏதோன்
மதிமயங்கியுனை மறந்தேனே

சாகுந்தள,

மௌனமாய்எனதுடன் வாதாடி
மறந்திரே பிரிந்திரே எணையும்
மனையாளென்றும் பாறாமல்

துஷ்யந்தன்,

எதார்த்தமானே அன் றுன்னே
 டெநிர்சபையேமுன் வாதாடி
 ஏகச்செய்தேன் மாமயிலே
 ஏதோ டோர்-குதோ பொல்லாம்தா-வெ-...-தோ (மா)
 இனி மனமுருகியேவாடாதே

சகாந்தள,

இதுமுனம் எனதரும் தலைநிலிழந்தி
 விதிவசமுமையினி குரைசொல்லச்சரிவல

துஷ்யந்தன், வ-ம்.

பெண்ணே நமது இராஜ்யம் செல்லுமோம் வருவாய்.

துஷ்யந்தன் சபை டான்ஸ்

சோகப்பியாரே-ரகுகராலியா-என்றவரன்மெட்டு.

42 சிலசுருஷபதியே க்ருபந்தியே

ஸ்ரீ கருணாவதியே

பணிந்நனம் சேவடி யித்தகதியே

சுருணதேஸ சகிந்தநாவு அசிலதுரையே காரா

அகசகமதில்மேவும் வதனமார் சிலலோலமணா

சுராவீரா ஸ்ருங்கரானே

நாநாகிடதக தைதைதையயா

ஜெதராஜாமேவும்முணியே

பலமாதாசுமுங் கனியே

துஷ்யந்திர பூபாண-ஸ்ரீ

டான்ஸ் தான்ஸ்-ஆதி.

43 மாராளங்களைக்கார்த்திகேயம் பூணாணையுள்ள

தேவாதேவா பணிந்தேயு

திராளங்களைக்கார்த்திகேயம் துஷ்யந்திரபூபா

பாவாபாவா பணிந்தோம்

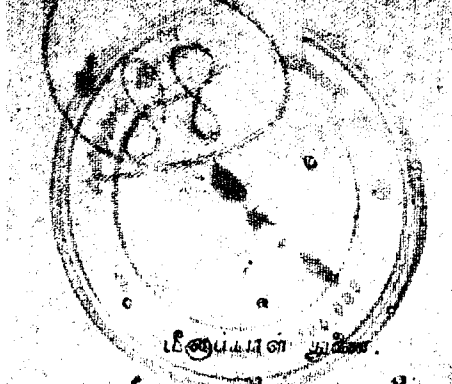
நருமலரையணியும் நாரியர்காமணி

பருவமுள்ளரானிக்கு பாங்கானகனியே

வாழிவாழி எல்லோரும்

சேடிக்கெல்லோருங் கூடி

பாரீஸ்சாகுந்தள சம்பூரணம்.

விளம்பரம்.

இதனால் யாவருக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில்
வெகு நாதினமான பாரீஸ்வர்னமெட்டுக் களமைத்த
பாரீஸ் சாகுத்தள, என்னும் புஸ்தகமும், இன்னும்
பலவித தமிழ் தெலுங்கு புஸ்தகங்களும், றப்பர்
முத்திரைகளும் இத னடியிற்கண்டவரிடம் பெற்றதிக்
கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கி,

ப. சூ. தாமோதர முதலியார்

பர்ஸ்டாம் புழைக்கி

சென்னை குளா, அவதானம் பாப்பையர்வீதி, 92-வது தெரு.